

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2003/C 112/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-3/00, Tanskan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 95/2/EY – Sulfiittien, nitriittien ja nitraattien käyttö elintarvikelisäaineina – Kansanterveyden suojeleminen – Ankarammat kansalliset säännökset – EY 95 artiklan 4 kohdan soveltamisedellytykset – Kontradiktorinen periaate) ...	1
2003/C 112/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-156/00, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Komission päätöksen C(2000) 485 lopullinen kumoaminen – Tuontitullien peruuttaminen – Sisäinen jalostusmenettely – Yhteisötuotteiden ja tuontituotteiden välisen vastaavuuden puuttuminen)	1
2003/C 112/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-187/00 (Arbeitsgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Helga Kutz-Bauer vastaan Freie und Hansestadt Hamburg (Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä koskeva järjestelmä – Direktiivi 76/207/ETY – Välillinen syrjintä – Objektiiiviset syyt)	2

2003/C 112/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-291/00 (tribunal de grande instance de Paris'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), LTJ Diffusion SA vastaan Sadas Vertbaudet SA (Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – 5 artiklan 1 kohdan a alakohhta – Ilmaus ”merkki, joka on sama kuin tavaramerkki” – Tavaramerkin erottamiskykyisen elementin käyttäminen ilman tavaramerkin muita elementtejä – Kaikkien tavaramerkin muodostavien elementtien käyttäminen niihin lisättyjen muiden elementtien ohella)	3
2003/C 112/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-40/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ansul BV vastaan Ajax Brandbeveiliging BV (Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 12 artiklan 1 kohta – Tavaramerkin haltijan oikeuksien menettäminen – Tavaramerkin tosiasiallisen käytön käsite – Liiketoiminta, joka muodostuu tavaroiden huollosta ja niiden varaosien ja lisävarusteiden myynnistä)	3
2003/C 112/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-135/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/56/EY – Koristekasvien lisäysaineiston pitäminen kaupan – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti – Tulkintavaikeudet)	4
2003/C 112/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-186/01 (Verwaltungsgericht Stuttgartin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Alexander Dory vastaan Saksan liittotasavalta (Yhteisön oikeuden soveltamatta jättäminen asevelvollisuuteen – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Direktiivin 76/207/ETY 2 artikla – Asevelvollisuuden asettaminen Saksassa ainoastaan miehille – Direktiivin soveltumattomuus)	4
2003/C 112/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-229/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Susanne Müller (Direktiivi 2000/13/EY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano – Vähimmäissäilyvyyspäivämäärä – 18 artikla)	5
2003/C 112/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-333/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/81/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	5
2003/C 112/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-378/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 79/409/ETY – Erytysuojelualueet – Luonnonvaraisten lintujen suojelu)	6
2003/C 112/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-436/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/81/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	6
2003/C 112/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa C-143/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyyppien suojelu – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto)	7

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/13	Asia C-50/03: Oberlandesgericht Rostockin 5.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS vastaan Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern	7
2003/C 112/14	Asia C-51/03: Amtsgericht Löbaun 21.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Nicoleta Maria Georgescua vastaan vireillä olevassa rikosasiassa	8
2003/C 112/15	Asia C-54/03: Landesgericht für ZRS Wienin 29.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Austroplant-Arzneimittel GesmbH vastaan Itävallan tasavalta	8
2003/C 112/16	Asia C-60/03: Bundesarbeitsgerichtin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wolff & Müller GmbH & Co. KG vastaan José Filipe Pereira Félix	9
2003/C 112/17	Asia C-83/03: Euroopan yhteisöjen komission 26.2.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2003/C 112/18	Asia C-85/03: Polymeles Protodikeio Athinonin 27.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anastasia Mavrona Kai Sia O.E. vastaan Delta Etaireia Symmetochon Anonymos Etaireia	10
2003/C 112/19	Asia C-86/03: Helleenien tasavallan 26.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	10
2003/C 112/20	Asia C-88/03: Portugalin tasavallan 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2003/C 112/21	Asia C-92/03: Euroopan yhteisöjen komission 28.2.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2003/C 112/22	Asia C-103/03: Landgericht Hagenin 11.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö kaupparekisteriasianssa, joka koskee yhtiötä Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, asianosaisena: Hans-Jürgen Weske .	13
2003/C 112/23	Asia C-108/03: Euroopan yhteisöjen komission 7.3.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2003/C 112/24	Asia C-110/03: Belgian kuningaskunnan 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2003/C 112/25	Asia C-111/03: Euroopan yhteisöjen komission 12.3.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/26	Asia C-112/03: Cour d'Appel de Grenoble 20.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Financière & Industrielle du Peloux, aiemmin Sodequip Isolation, oikeudenomistaja SFIP-yhtiön sulaututtua siihen vastaan Société Axa Belgium, aiemmin Axa Royale Belge, ym	16
2003/C 112/27	Asia C-113/03: Euroopan yhteisöjen komission 13.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2003/C 112/28	Asia C-115/03: Tribunale di Genovan, ensimmäinen siviilijaosto, 10.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eco Eridania S.r.l. vastaan Ympäristöministeriö ja valtioneuvoston kanslia	17
2003/C 112/29	Asia C-118/03: Euroopan yhteisöjen komission 17.3.2003 Saksan liittotasakuntaa vastaan nostama kanne	17
2003/C 112/30	Asia C-119/03: Euroopan yhteisöjen komission 18.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	17
2003/C 112/31	Asia C-120/03: Euroopan yhteisöjen komission 18.3.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	18
2003/C 112/32	Asia C-122/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2003/C 112/33	Asia C-123/03 P: Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-135/02, Greencore Group plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.1.2003 antamasta määräyksestä	19
2003/C 112/34	Asia C-125/03: Euroopan yhteisöjen komission 20.3.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2003/C 112/35	Asia C-127/03: Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2003 Trendsoft (Irl) Ltd:tä vastaan nostama kanne	20
2003/C 112/36	Asia C-137/03: Euroopan yhteisöjen komission 26.3.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 112/37	Asia C-147/03: Euroopan yhteisöjen komission 31.3.2000 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 112/38	Asia C-150/03 P: Chantal Hectorsin 2.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-181/01, Chantal Hectors vastaan Euroopan parlamentti, 23.1.2003 antamasta tuomiosta	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 112/39	Asia C-155/03 P: Karl L. Meyerin 2.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-333/01, K. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2003 antamasta tuomiosta ...	22
2003/C 112/40	Asian C-26/02 poistaminen rekisteristä	23
2003/C 112/41	Asian C-254/02 poistaminen rekisteristä	23
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 112/42	Tuomarien nimeäminen jaostoihin	24
2003/C 112/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-254/99, Maja Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus N:o 4028/86 – Yhteisön taloudellinen tuki – Yrityksen luovuttaminen – Hankkeen toteuttaminen – Menettely tuen poistamiseksi – Kumoamiskanne)	24
2003/C 112/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Julkinen terveydenhuoltojärjestelmä – Laskujen maksamisen viivästyminen – Tavarantoimittajien kantelu – Yrityksen käsite)	24
2003/C 112/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-20/00 OP, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ivo Camacho-Fernandes (Henkilöstö – Ammattitauti – Lääketieteellisen lautakunnan virheellinen lausunto – Takaisinsaanti yksipuolista tuomiota vastaan)	25
2003/C 112/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – Päätös 94/800/EY – Asetus N:o 478/95 – Vientitodistusjärjestelmä – Vahingonkorvauskanne)	25
2003/C 112/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-57/00, Banan-Kompaniet AB ja Skandinaviska Bananimportens AB vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – Päätös 94/800/EY – Asetus N:o 478/95 – Vientitodistusjärjestelmä – Vahingonkorvauskanne)	26
2003/C 112/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-183/00, Strabag Benelux NV vastaan Euroopan unionin neuvosto (Julkiset rakennusurakat – Riidanalaisen päätöksen mitättömyys – Tarjouskilpailun ratkaisemisesta tehdyn päätöksen perusteleva – Tarjouskilpailun ratkaisemisen perusteet – Kumoamiskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-186/00, Conserve Italia Soc.coop.rl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosasto – Taloudellisen tuen peruuttaminen – Asetuksen N:o 4253/88 24 artikla – Suhteellisuusperiaate – Perustelut)	26
2003/C 112/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-329/00, Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Tullit – Etelä-Amerikasta peräisin olevan naudanlihan tuonti – Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohta – Tuontitullien peruuttamishakemus – Puolustautumisoikeudet – Erityistilanne)	27
2003/C 112/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-344/00 ja T-345/00, CEVA Santé animale SA ja Pharmacia Entreprises SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus N:o 2377/90 – Eläinlääkkeet – Hakemus progesteronin sisällyttämiseksi sellaisten aineiden luetteloon, joille ei ole vahvistettava jäämien enimmäismäärää – Eläinlääkekomitean lausunto – Eläinlääkekomitean suorittama uudelleentarkastelu – Komission laiminlyönti esittää toimenpiteitä koskeva ehdotus – Laiminlyöntikanne – Laiminlyöntin korjaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeaminen – Vahingonkorvauskanne – Yhteisön vastuu – Syy-yhteys – Välituomio)	27
2003/C 112/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-4/01, Renco SpA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Julkiset rakennusurakat – Direktiivi 93/37/ETY – Hankintaeritelmä – Tarjouskilpailun ratkaisemisen perusteet – Tarjouskilpailun ratkaisemisesta tehdyn päätöksen perusteleminen – Ilmeiset arviointivirheet – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)	28
2003/C 112/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-24/01, Claire Staelen vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Avoin kilpailu – Karsintakokeet – Valintalautakunnan valta poistaa kilpailuilmoituksen edellytetyt vähimmäispisterajat – Vertailuun perustuvat kokeet – Tutkittavaksi ottaminen)	28
2003/C 112/54	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-59/01, Albert Nardone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Entinen virkamies – Työkyvyttömyyseläkehakemus)	29
2003/C 112/55	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos, SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kalastus – Yhteisön taloudellinen tuki – Tuen maksamisen keskeyttäminen – Vahingonkorvauskanne)	29
2003/C 112/56	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-128/01, DaimlerChrysler Corporation vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Kuviomerkki – Ajoneuvon etusäleikön kuvaus – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta – Tavaramerkki, jolta puuttuu erottamiskyky)	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/57	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-145/01, Benito Latino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Ammattitauti – Lääketieteellisen lautakunnan lausunnon sääntöjenmukaisuus – Sairauden osoittaminen ammattitaudiksi – Tieteellinen epävarmuus – Sen menettelyn sääntöjenmukaisuus, joka edeltää asian saattamista lääketieteellisen lautakunnan käsiteltäväksi)	30
2003/C 112/58	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-164/01, Arnaldo Lucaccioni vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Vahingonkorvauskanne – Tutkittavaksi ottaminen)	30
2003/C 112/59	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-194/01, Unilever NV vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Kolmiulotteinen tavaramerkki – Astianpesukoneissa käytettävän tuotteen muoto – Munanmuotoinen tabletti – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) ..	30
2003/C 112/60	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2003 asiassa T-212/01, Arnaldo Lucaccioni vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Tapaturma- ja ammattitautivakuutus – Vammojen pahentuminen – Yhteisten määräysten 12 artiklassa tarkoitetun määrän ja 14 artiklassa tarkoitetun korvauksen päällekkäisyys)	31
2003/C 112/61	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä maaliskuuta 2003 asiassa T-237/01, Unilever NV vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Sanamerkki BSS – Asetuksen N:o 40/94 51 artikla – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan d alakohta – Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohta ja sen 51 artiklan 2 kohta) ..	31
2003/C 112/62	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 4 päivänä maaliskuuta 2003, asiassa T-316/02, Marie-Claude Girardot vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kumoamiskanne – Päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailun kokeisiin – Kannetta edeltävän hallinnollisen menettelyn virheellisyys – Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	32
2003/C 112/63	Asia T-57/03: Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG) S.r.l:n 20.2.2003 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	32
2003/C 112/64	Asia T-68/03: Olympiaki Aeroporia A. E:n 24.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2003/C 112/65	Asia T-71/03: Tokai Carbon Co., Ltd:n 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2003/C 112/66	Asia T-72/03: Toyo Tanso Co., Ltd:n 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/67	Asia T-75/03: Banco Comercial dos Açores, SA:n 28.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2003/C 112/68	Asia T-77/03: Feralpi Siderurgica S.p.A:n 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2003/C 112/69	Asia T-78/03: Haladjian Frères'n 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2003/C 112/70	Asia T-79/03: Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A:n 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2003/C 112/71	Asia T-81/03: Mast-Jägermeister AG: n 3.3.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	37
2003/C 112/72	Asia T-82/03: Mast-Jägermeister AG:n 3.3.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	37
2003/C 112/73	Asia T-84/03: Maurizio Turcon 28.2.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	38
2003/C 112/74	Asia T-86/03: Holcimim 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2003/C 112/75	Asia T-87/03: Intech EDM AG:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2003/C 112/76	Asia T-90/03: Fédération des Industries Condimentaires de Francen ynnä muiden 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2003/C 112/77	Asia T-91/03: SGL Carbon AG:n 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2003/C 112/78	Asia T-92/03: Luis Escobar Guerreron 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2003/C 112/79	Asia T-93/03: Spyros Konidariksen 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2003/C 112/80	Asia T-94/03: Ferriere Nord S.p.A:n 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 112/81	Asia T-95/03: Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madridin ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio 8.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	43
2003/C 112/82	Asia T-96/03: Manel Gamós Graun 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	44
2003/C 112/83	Asia T-97/03: Ferriera Valsabbia S.p.A:n ja Valsabbia Investimenti S.p.A:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	45
2003/C 112/84	Asia T-98/03: Alfa Acciai S.p.A:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	45
2003/C 112/85	Asia T-100/03: Maison de l'Europe Avignon-Méditerranéen 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	46
2003/C 112/86	Asia T-102/03: Konkurssissa olevan Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS:n 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	46
2003/C 112/87	Asia T-105/03: Triantafyllia Dionyssopouloun 17.3.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	47
2003/C 112/88	Asia T-106/03: Hans Mc Auleyn 14.3.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	47
2003/C 112/89	Asian T-100/99 poistaminen rekisteristä	48

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2003/C 112/90	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 101, 26.4.2003	49
---------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-3/00, Tanskan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 95/2/EY – Sulfiittien, nitriittien ja nitraattien käyttö elintarvikelisiä aineina – Kansanterveyden suojelu – Ankarammat kansalliset säännökset – EY 95 artiklan 4 kohdan soveltamisedellytykset – Kontradiktorinen periaate)

(2003/C 112/01)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-3/00, Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään J. Molde) jota tukevat Islannin tasavalta (asiamiehenään H. S. Kristjánsson) ja Norjan kuningaskunta (asiamiehenään B. B. Ekeberg) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Shotter ja H. C. Støvlbæk), jossa kantaja vaatii Tanskan kuningaskunnan tiedoksi antamista sulfiittien, nitriittien ja nitraattien käyttöä elintarvikkeissa koskevista kansallisista säännöksistä ja määräyksistä 26 päivänä lokakuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/830/EY (EYVL L 329, s. 1) kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Tanskan kuningaskunnan tiedoksi antamista sulfiittien, nitriittien ja nitraattien käyttöä elintarvikkeissa koskevista kansallis-

ta säännöksistä ja määräyksistä 26 päivänä lokakuuta 1999 tehty komission päätös 1999/830/EY kumotaan siltä osin kuin sillä hylätään nämä kansalliset säännökset ja määräykset siltä osin kuin ne koskevat nitriittien ja nitraattien käyttöä elintarvikkeissa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

4) Islannin tasavalta ja Norjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 122, 29.4.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-156/00, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Komission päätöksen C(2000) 485 lopullinen kumoaminen – Tuontitullien peruuttaminen – Sisäinen jalostusmenettely – Yhteisötuotteiden ja tuontituotteiden välisen vastaavuuden puuttuminen)

(2003/C 112/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-156/00, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään aluksi M. A. Fierstra, ja sittemmin J. van Bakel) vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. van der Hauwaert ja R. Tricot), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan komission 23.2.2000 tekemän päätöksen C(2000) 485 lopullinen, jossa eräässä yksittäistapauksessa todetaan, että tuontitullien peruuttamishakemus on tietyn määrän osalta jätettävä tutkimatta ja että tuontitullien peruuttamishakemus on erään toisen määrän osalta perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: C. W. A. Timmermans, neljännen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies M.-F. Contet, on antanut 13.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission 23.2.2000 tekemä päätös C(2000) 485 lopullinen, jossa eräässä yksittäistapauksessa todetaan, että tuontitullien peruuttamishakemus on tietyn määrän osalta jätettävä tutkimatta ja että tuontitullien peruuttamishakemus on erään toisen määrän osalta perusteeton, kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään 15 679 301,49 NLG:n suuruisen määrän osalta tutkimatta Cargill BV:n esittämä tuontitullien peruuttamishakemus, jonka Alankomaiden kuningaskunta on toimittanut Euroopan yhteisöjen komissiolle 22.4.1999.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-187/00 (Arbeitsgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Helga Kutz-Bauer vastaan Freie und Hansestadt Hamburg (¹)

(Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä koskeva järjestelmä – Direktiivi 76/207/ETY – Väellinen syrjintä – Objektiiviset syyt)

(2003/C 112/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-187/00, jonka Arbeitsgericht Hamburg (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen

käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Helga Kutz-Bauer ja Freie und Hansestadt Hamburg ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: R. Schintgen, toisen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, ja tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari) ja M. J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 2 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa sellainen julkishallintoon sovellettavan kollektiivisen sopimuksen määräys, jonka mukaan miespuolisilla ja naispuolisilla työntekijöillä on oikeus päästä ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyöhön, kun kyseisen määräyksen mukaan oikeus tällaiseen osa-aikatyöhön on vain siihen ajankohtaan asti, josta alkaen työntekijällä on oikeus saada ensimmäisen kerran lakisääteisestä eläkevakuutusjärjestelmästä maksettavaa vanhuuseläkettä täysimääräisenä, ja kun henkilöt, jotka voivat saada tällaista eläkettä jo 60-vuotiaina, ovat lähes yksinomaan naisia ja henkilöt, jotka voivat saada tällaista eläkettä vasta 65-vuotiaina, ovat puolestaan lähes yksinomaan miehiä, jollei kyseistä määräystä voida perustella syillä, jotka ovat objektiivisia ja joilla ei mitenkään syrjitä sukupuolen perusteella.*

- 2) *Jos direktiiviä 76/207/ETY rikotaan kyseisen direktiivin vastaista syrjintää aiheuttavilla lainsäädännöksillä tai kollektiivisten sopimusten määräyksillä, kansallisten tuomioistuinten on kaikin mahdollisin keinoin ja erityisesti soveltamalla edellä mainittuja säännöksiä ja määräyksiä epäedulliseen asemaan joutuneiden henkilöiden hyväksi poistettava kyseinen syrjintä, eikä niiden tarvitse pyytää tai odottaa näiden säännösten tai määräysten poistamista lainsäätäjän tai työmarkkinaosapuolen toimesta taikka jollakin muulla tavalla.*

(¹) EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-291/00 (tribunal de grande instance de Paris'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), LTJ Diffusion SA vastaan Sadas Vertbaudet SA ⁽¹⁾

(Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – 5 artiklan 1 kohdan a alakohta – Ilmaus ”merkki, joka on sama kuin tavaramerkki” – Tavaramerkin erottamiskykyisen elementin käyttäminen ilman tavaramerkin muita elementtejä – Kaikkien tavaramerkin muodostavien elementtien käyttäminen niihin lisätyjen muiden elementtien ohella)

(2003/C 112/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-291/00, jonka tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa LTJ Diffusion SA ja Sadas Vertbaudet SA ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, P. Jann, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: D. Louterman-Hubeau, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että merkki on sama kuin tavaramerkki, kun merkissä toistetaan ilman muutoksia tai lisäyksiä kaikki tavaramerkin muodostavat elementit tai kun se kokonaisuutena tarkasteltuna poikkeaa niin vähän tavaramerkistä, että on mahdollista, ettei keskivertokuluttaja huomaa eroja merkin ja tavaramerkin välillä.

⁽¹⁾ EYVL C 273, 23.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-40/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ansul BV vastaan Ajax Brandbeveiliging BV ⁽¹⁾

(Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 12 artiklan 1 kohta – Tavaramerkin haltijan oikeuksien menettäminen – Tavaramerkin tosiasiallisen käytön käsite – Liiketoiminta, joka muodostuu tavaroiden huollosta ja niiden varaosien ja lisävarusteiden myynnistä)

(2003/C 112/05)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-40/01, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ansul BV ja Ajax Brandbeveiliging BV ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 12 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Condet, on antanut 11.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 12 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin käyttö on tosiasiallista silloin kun tavaramerkkiä käytetään sen keskeisen tehtävän mukaisesti eli sen takaamiseksi, että niillä tavaroilla tai palveluilla, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, on tietty alkuperä, siinä tarkoituksessa, että näin voitaisiin luoda tai säilyttää markkinat näille tavaroille ja palveluille, ja kun käyttö ei ole pelkästään symbolista käyttöä, jolla pyritään ainoastaan säilyttämään tavaramerkin tuottamat oikeudet. Tavaramerkin käytön tosiasiallisuuden arvioinnin on perustuttava kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin, joiden avulla voidaan osoittaa tavaramerkkiä todella kaupallisesti hyödynnettävän; tällaisia ovat eritoten sellaiset käyttötavat, joita voidaan pitää kyseisellä talouden alalla perusteltuina markkinaosuuksien säilyttämiseksi tai luomiseksi tavaroille tai palveluille, joita tavaramerkki suojaa, näiden tavaroiden tai palvelujen luonne, kyseessä olevien markkinoiden ominaispiirteet sekä tavaramerkin käytön laajuus ja taajuus. Se, että tavaramerkin käyttö ei liity markkinoilla tarjottaviin uusiin tavaroihin vaan jo myytyihin tavaroihin, ei merkitse sitä, että käyttö ei olisi tosiasiallista, jos tavaramerkin haltija todella käyttää samaa tavaramerkkiä varaosissa, jotka ovat osa näiden tavaroiden koostumusta tai rakennetta, tai

tavaroissa taikka palveluissa, jotka liittyvät välittömästi jo myytyihin tavariin ja joilla pyritään tyydyttämään näitä tavaroita ostaneiden asiakkaiden tarpeet.

- 2) Ratkaistakseen käsiteltävänä olevan asian kansallisen tuomioistuimen on tehtävä tarvittavat johtopäätökset yhteisön oikeudessa tarkoitetun tavaramerkin ”tosiasiallisen käytön” käsitteen tulkinnasta sen perusteella, mitä ensimmäiseen kysymykseen vastattiin.

(¹) EYVL C 95, 24.3.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-135/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/56/EY – Koristekasvien lisäysaineiston pitäminen kaupan – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöpanon laiminlyönti – Tulkintavaikkeudet)

(2003/C 112/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-135/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Braun) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehinä W.-D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/56/EY (EYVL L 226, s. 16) mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kaikkia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris (esittelevä tuomari), F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/56/EY mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kaikkia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 161, 2.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-186/01 (Verwaltungsgericht Stuttgartin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Alexander Dory vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Yhteisön oikeuden soveltamatta jättäminen asevelvollisuuteen – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Direktiivin 76/207/ETY 2 artikla – Asevelvollisuuden asettaminen Saksassa ainoastaan miehille – Direktiivin soveltumattomuus)

(2003/C 112/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-186/01, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Alexander Dory ja Saksan liittotasavalta ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan tulkinnasta sekä yleisemmin siitä, onko se, että ainoastaan miehillä on Saksassa asevelvollisuus, yhteensopivaa yhteisön oikeuden kanssa, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön oikeus ei ole esteenä sille, että asevelvollisuus koskee ainoastaan miehiä.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-229/01 (Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Susanne Müller ⁽¹⁾

(Direktiivi 2000/13/EY – Elintarvikkeiden merkinnät ja esillepano – Vähimmäissäilyvyyspäivämäärä – 18 artikla)

(2003/C 112/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-229/01, jonka Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jossa vastaajana on Susanne Müller, ennakkoratkaisun kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33, s. 1) sekä myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY (EYVL L 109, s. 29) tulkinnasta. yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että jos elintarvikkeen vähimmäissäilyvyysaika on päätynyt, tästä on ilmoitettava erikseen selvästi ja yleisesti ymmärrettävästi, ei ole myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY vastainen. Tällainen säännös on kyseisen direktiivin 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännös, jota ei ole yhdenmukaistettu ja joka on perusteltu petollisten toimien torjumiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-333/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/81/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytännönpanon laiminlyönti)

(2003/C 112/09)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-333/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään N. Díaz Abad), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun direktiivin 90/219/ETY muuttamisesta 26 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/81/EY (EYVL L 330, s. 13) mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun direktiivin 90/219/ETY muuttamisesta 26 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/81/EY mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-378/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾**(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 79/409/ETY – Erityissuojelualueet – Luonnonvaraisten lintujen suojelu)**

(2003/C 112/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-378/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään G. Valero Jordana ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehinnään U. Leanza ja M. Fiorilli), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklan 1–3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan riittävää määrää kyseisen direktiivin liitteessä I tarkoitettujen lajien sekä muiden Italiassa säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien suojelemiseen sopivimpia alueita, eikä se ole toimittanut komissiolle kaikkia asiaan vaikuttavia tietoja useimmista sen osoittamista tällaisista alueista, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklan 1–3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan riittävää määrää kyseisen direktiivin liitteessä I tarkoitettujen lajien sekä muiden Italiassa säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien suojelemiseen sopivimpia alueita, eikä se ole toimittanut komissiolle kaikkia asiaan vaikuttavia tietoja useimmista sen osoittamista tällaisista alueista.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-436/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta⁽¹⁾**(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/81/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytännönpanon laiminlyönti)**

(2003/C 112/11)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-436/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään H. van Lier) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehinnään A. Snoecx), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun direktiivin 90/219/ETY muuttamisesta 26 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/81/EY (EYVL L 330, s. 13) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun direktiivin 90/219/ETY muuttamisesta 26 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/81/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 17, 19.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

20 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa C-143/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyyppien suojelu – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto)

(2003/C 112/12)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-143/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään G. Valero Jordana ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehinnään U. Leanza ja M. Fiorilli), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna 27 lokakuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, s. 42), 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut direktiiviä 92/43/ETY koskevan täytäntöönpanoasetuksen, jossa se on

- sulkenut ympäristövaikutusten arviointia koskevien säännösten ulkopuolelle muita hankkeita, joilla saattaa olla merkittäviä vaikutuksia yhteisön tärkeänä pitämiin alueisiin, kuin ympäristövaikutusten arvioinnista annettujen direktiivien täytäntöönpanoon liittyvissä italialaisissa säännöksissä luetellut hankkeet
- jättänyt säätämättä jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudesta toteuttaa asianmukaiset toimet erityisten suojelutoimien alueilla luontotyyppien ja luonnonvaraisten elinympäristöjen huonontumisen ja niiden lajien häiriintymisen estämiseksi, joita varten nämä alueet on osoitettu, koska tällaisella häiriintymisellä voi olla olennaisia vaikutuksia direktiivin 92/43/ETY tavoitteiden kannalta
- jättänyt säätämättä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista suojelutoimista direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta,

yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 20.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä lokakuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/62/EY, 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanotoimenpiteissä
 - sulkenut ympäristövaikutusten arviointia koskevien säännösten ulkopuolelle muita hankkeita, joilla saattaa olla merkittäviä vaikutuksia yhteisön tärkeänä pitämiin alueisiin, kuin ympäristövaikutusten arvioinnista annettujen direktiivien täytäntöönpanoon liittyvissä italialaisissa säännöksissä luetellut hankkeet
 - jättänyt säätämättä jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudesta toteuttaa asianmukaiset toimet erityisten suojelutoimien alueilla luontotyyppien ja luonnonvaraisten elinympäristöjen huonontumisen ja niiden lajien häiriintymisen estämiseksi, joita varten nämä alueet on osoitettu, koska tällaisella häiriintymisellä voi olla olennaisia vaikutuksia direktiivin 92/43/ETY tavoitteiden kannalta
 - jättänyt säätämättä direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista suojelutoimista direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 144, 15.6.2002.

Oberlandesgericht Rostockin 5.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS vastaan Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern

(Asia C-50/03)

(2003/C 112/13)

Oberlandesgericht Rostock on pyytänyt 5.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS vastaan Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern seuraavaan kysymykseen:

Onko sellainen sopimus, jolla muutetaan jo tehtyä julkista tavaranhankintaa koskevaa sopimusta siten, että toimitus koskee muita kuin alun perin sovittuja tavaroita, katsottava julkista tavaranhankintaa koskevaksi sopimukseksi, jonka osalta on järjestettävä direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan a alakohdassa säädetty tarjouskilpailu, kun

- 1) muutossopimuksen kohteena olevien tavaroiden arvo ylittää direktiivin 93/36/ETY 5 artiklan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon ja
- 2) muutossopimuksen kohteena olevien tavaroiden toimitaja vaihtuu ja kyseisiä tavaroita koskevia eritelmiä muutetaan samanaikaisesti merkittävästi?

(¹) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

Amtsgericht Löbaun 21.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Nicoleta Maria Georgescua vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-51/03)

(2003/C 112/14)

Amtsgericht Löbau on pyytänyt 21.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Nicoleta Maria Georgescua vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan neuvoston asetuksen N:o 539/2001⁽¹⁾ tulkintaa koskevaan kysymykseen:

Onko edellä mainitun asetuksen 1 artiklan 2 kohtaa yhdessä 8 artiklan 2 kohdan ja liitteen II kanssa tulkittava siten, että kyseisen asetuksen tultua voimaan Romanian kansalaiset, jotka haluavat tulla Euroopan unionin jäsenvaltioihin enintään kolmen kuukauden oleskelua varten, tarvitsevat vielä viisumin ainoastaan määrätyn ajan?

(¹) EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

Landesgericht für ZRS Wienin 29.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Austroplant-Arzneimittel GesmbH vastaan Itävallan tasavalta

(Asia C-54/03)

(2003/C 112/15)

Landesgericht für ZRS Wien on pyytänyt 29.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Austroplant-Arzneimittel GesmbH vastaan Itävallan tasavalta seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8) tulkittava – kun otetaan huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen jo 27.11.2001 asiassa C-424/99⁽¹⁾ antamassaan tuomiossa moittima oikeussuojakeino – niin, että se on vastoin edellä esitettyjä valtiosisäisiä oikeusnormeja?

Tältä osin kyseessä olevat kansalliset täytäntöönpanonormit ovat Allgemeines Sozialversicherungsgesetzin (yleinen sosiaaliturvalaki, jäljempänä ASVG) 31 §:n 3 momentin 12 kohta (muut. BGBl I N:o 99/2001) sekä Verfahrensordnung für die Erstellung des Heilmittelverzeichnis (jäljempänä VOH MV) (asetus menettelystä lääkeluettelon laatimiseksi ASVG:n 31 §:n 3 momentin 12 kohdan mukaisesti, Sosiaaliturva 11/1998, virallisjulkaisu nro 104/1998).

2. Mikäli kysymykseen 1 vastataan myöntävästi:

Onko ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8) niin täsmällinen, selkeä ja määrätty, että kansalliselle lainsäätäjälle ei jää harkintavaltaa sen saattamisessa kansallisen oikeuden osaksi?

3. Mikäli kysymykseen 2 vastataan myöntävästi:

Onko ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8) päämääränä antaa esillä olevassa menettelyssä kantajalle subjektiivinen oikeus?

4. Mikäli kysymykseen 2 vastataan kieltävästi:

Onko Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella ennakkoratkaisupyynnön ja sen liitteiden sisällön perusteella asiassa C-392/93, British Telecommunications plc., 26.3.1996⁽²⁾ annetun tuomion ilmentämän oikeuskäytännön valossa käytettävissään kaikki tiedot vastataksaan kysymykseen siitä, kuuluvatko esillä olevat täytöntöönpanonormit ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8) kansalliselle lainsäätäjälle annettuun harkintavaltaan, vai jättääkö se vastauksen tähän kysymykseen tälle tuomioistuimelle?

(1) Kok. 2001, s. I-9285.

(2) Kok. 1996, s. I-1631.

Bundesarbeitsgerichtin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wolff & Müller GmbH & Co. KG vastaan José Filipe Pereira Félix

(Asia C-60/03)

(2003/C 112/16)

Bundesarbeitsgericht on pyytänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Wolff & Müller GmbH & Co. KG vastaan José Filipe Pereira Félix seuraavaan kysymykseen:

Onko sellainen kansallinen sääntely EY 49 artiklan (aiemmin EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan) vastainen, jonka mukaan sellainen rakennusyrittäjä, joka on antanut toiselle yrittäjälle toimeksi rakennuspalvelujen suorittamisen, vastaa tämän yrittäjän tai alirakoitsijan veloitteista maksaa työntekijälle vähimmäispalkkaa tai maksaa työehtosopimusosapuolien yhteiseen rahastoon suoritettavat maksut, kuten sellainen takaaja, joka on luopunut mahdollisuudesta vaatia, että velkaa on ensiksi haettava pakkotäytäntöteitse päävelalliselta, kun vähimmäispalkka käsittää rahamäärän, joka on maksettava verojen ja sosiaaliturva- ja työttömyysturvamaksujen tai vastaavien sosiaalivakuutusmaksujen pidättämisen jälkeen työntekijälle (nettopalkka), jos vastikkeen saamisen turvaaminen työntekijöille ei ole lain ensisijainen päämäärä tai se on vain lain toissijainen päämäärä?

Euroopan yhteisöjen komission 26.2.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-83/03)

(2003/C 112/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Antonio Aresu ja Roberto Amorosi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole asianmukaisin tavoin tarkistanut, onko Fossacesiaan (Chieti) suunnitellulla turistisataman rakennushankkeella, joka mainitaan tämän direktiivin liitteessä II, sellaisia ominaispiirteitä, että sen ympäristövaikutukset olisi pitänyt arvioida
- b) veloittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian viranomaiset eivät ole millään tavoin selittäneet komissiolle, miksi Fossacesiaan (Chieti) suunnitellun turistisatamahankkeen osalta ei olisi tarpeen suorittaa direktiivin 85/337/ETY 4 artiklan 2 kohdan mukaista ympäristövaikutusten arviointia.

Ei kuitenkaan ole selvää, että tämän hankkeen ominaispiirteet olisi tutkittu suhteessa eläimille, kasveille ja maisemalle aiheutuviin mahdollisiin vaikutuksiin. Se seikka, ettei kyseistä aluetta ole ehdotettu yhteisön kannalta tärkeäksi alueeksi on lisäsyys siihen, että sen ympäristövaikutukset olisi pitänyt ottaa huomioon. Lisäksi se seikka, että tämä tarkastaminen on suoritettu vasta rakennusluvan myöntämisen jälkeen, on toinen sellainen seikka, jonka perusteella voidaan päätellä, että hanke on aloitettu sekavasti.

Vaikka kyseisen direktiivin nojalla ei olekaan annettu suunta- viivoja tai arvointiperusteita siitä, milloin tietyn hankkeen toteuttaminen edellyttää ympäristövaikutusten arviointia, 4 artiklan 2 kohtaa ei voida katsoa sovellettavan asianmukaisesti, jos päätöstä, jonka mukaan tiettyä hanketta ei ole arvioitava, ei ole järkeenkäyvästi perusteltu.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Polymeles Protodikeio Athinonin 27.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anastasia Mavrora Kai Sia O.E. vastaan Delta Etaireia Symmetochon Anonymos Etaireia

(Asia C-85/03)

(2003/C 112/18)

Polymeles Protodikeio Athinon on pyytänyt 27.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Anastasia Mavrora Kai Sia O.E. vastaan Delta Etaireia Symmetochon Anonymos Etaireia seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin 86/635/ETY (¹) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kauppaedustajana pidettävä myös henkilöä, joka itsenäisen välittäjän ominaisuudessa ostaa omilla nimissään tavaroita päämieheltä ja vähentää markkinahinnasta provisionsa ja joka tämän jälkeen myy nämä tavarat kolmannelle toimien kuitenkin päämiehen lukuun?
- 2) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on kieltävä, onko nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa edellä mainittu (eli henkilö, joka itsenäisen välittäjän ominaisuudessa ostaa omilla nimissään tavaroita päämieheltä ja vähentää markkinahinnasta provisionsa ja joka tämän jälkeen myy nämä tavarat kolmannelle toimien kuitenkin päämiehen lukuun) ristiriidassa edellä mainitussa artiklassa tehdyn kauppaedustajan määritelmän kanssa vai onko todellisuudessa kyse lainsäädännössä olevasta aukosta?
- 3) Jos lainsäädännössä on aukko, onko kohtuusperiaatteen nojalla mahdollista soveltaa analogiaa käyttäen direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa tehtyä määritelmää myös henkilöön, joka itsenäisen välittäjän ominaisuudessa ostaa omilla nimissään tavaroita päämieheltä ja vähentää markkinahinnasta provisionsa ja joka tämän jälkeen myy nämä tavarat kolmannelle toimien kuitenkin päämiehen lukuun?

- 4) Jos vastaus tähän on kieltävä, voivatko jäsenvaltioiden tuomioistuimet ulottaa kauppaedustajan käsitteen koskemaan myös edellä mainittua henkilöä soveltaen analogiaa käyttäen kansallisia lainsäädäntöjään, joilla edellä mainittu direktiivi saatetaan osaksi niiden kansallista oikeutta, vai onko tämä kielletty, koska se on ristiriidassa yhteisön oikeuden yhtenäisyyden kanssa?

(¹) EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

Helleenien tasavallan 26.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-86/03)

(2003/C 112/19)

Helleenien tasavalta on nostanut 26.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat ulkoasiainministeriön oikeudellisen erityisosaston oikeudelliset neuvonantajat Aikaterini Samoni-Pantos ja Panagiotis Milonopoulos.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumoaa Kreikan pyynnöstä saada käyttää osalla aluettaan rikki-pitoisuudeltaan enintään kolmen massaprocentin raskaita polttoöljyjä 17 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn komission päätöksen K(2002) 2475 lopullinen (¹)
- 2) toteaa [EY] 241 artiklan perusteella, ettei direktiiviä 1999/32/EY sovelleta
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen.
- Tehokkaan vaikutuksen periaatteen loukkaaminen.
- Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen.
- Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.
- EY 252 artiklan rikkominen.

(¹) EYVL L 4, 9.1.2003, s. 16.

Portugalin tasavallan 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-88/03)

(2003/C 112/20)

Portugalin tasavalta on nostanut 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Portugalin tasavallan asiamiehenä on L. Fernandes, avustajinaan asianajajat J. L. da Cruz Vilaça ja L. M. Romão, ja kotipaikka on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. hyväksyy kanteen;
2. toteaa, että kanne on perusteltu ja kumoaa tämän seurauksena kansallisen verojärjestelmän mukauttamisesta tuloveroprosenttien alentamisen osalta Azorien autonomisen alueen erityispiirteisiin 11.12.2002 tehdyn komission päätöksen K(2002) 4487 lopull. [Valtion tuki C35/2002 (NN 10/2000) Portugal] siltä osin kuin päätöksessä katsotaan valtiontuiksi sellaisille fyysisille ja oikeushenkilöille myönnetty tuloveroprosenttien alentamiset, joiden verotuspaikka on Azorien autonomisella alueella;
3. vaihtoehtoisesti toteaa, että kanne on perusteltu ja kumoaa osittain kanteen kohteena olevan päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että rahoitustoimintaa harjoittaville yrityksille myönnetty veronalennukset ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia ja määrätään kantaja perimään takaisin kyseinen määrä;
4. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Oikeudellinen virhe EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisessa:
 - Kyseisten toimien virheellinen luokittelu valtiontuiksi alueellista valikoimista koskevan käsitteen perusteella:

Portugalin valtion ja sen autonomisten alueiden välisistä perustuslakiin ja lainsäädäntöön perustuvista suhteista seuraa, että arvioitaessa valikoivuutta

valtiontuen kannalta viitekehyksenä ei voida käyttää koko jäsenvaltion aluetta.

- Kyseisten toimien virheellinen luokittelu valtiontuiksi, koska nämä toimet voidaan perustella verojärjestelmän luonteella ja rakenteella yleensä:

Decreto Legislativo Regionalissa nro. 2/99/A säädetty, fyysisille ja oikeushenkilöille myönnettäviä tuloveroprosenttien alentamisia koskeva järjestelmä ei muodosta poikkeusta verojärjestelmästä, vaan muutoksen, joka kuuluu Portugalin verojärjestelmään sisältyviin perustavaa laatua oleviin ja johtaviin periaatteisiin, joita sovelletaan kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, joiden verotuspaikka on Azorien autonomisella alueella. Lisäksi se on välitöntä seurausta tulonjakoon perustuvasta verojärjestelmästä, jonka perustana on Azorien autonomisen alueen erityinen tilanne syrjäalueella, joka poikkeaa konkreettisesti Portugalin valtion muista osista, sekä perustuslakiin perustuvista itsehallintoa, yhteisvastuuta ja yhdenvertaisuutta kaikkien portugalilaisten välillä koskevista periaatteista.

- Perustelujen puutteellisuus jäsenvaltioiden väliselle kaupalle aiheutuvien haitallisten vaikutusten ja huomattavien kilpailunrajoitusten osalta:

kanteen kohteena olevaa päätöstä ei ole perusteltu riittävästi, koska siinä ei täsmennetä eikä perustella niitä vaikutuksia, joita aiheutuu jäsenvaltioiden väliselle kaupalle sellaisille fyysisille ja oikeushenkilöille myönnettyistä tuloveroprosenttien alentamisista, joiden verotuspaikka on Azorien autonomisella alueella, eikä näistä toimista aiheutuvia tuntuja kilpailunrajoituksia. Päätöksessä tyydytään vain toteamaan, että osa yrityksistä harjoittaa taloudellista toimintaa, johon liittyy jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja tästä seuraa jonkin kummallisen logiikan mukaan, että kaupalle aiheutuvia vaikutuksia koskeva edellytys täyttyy.

- Ilmeinen arvointivirhe EY 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa sovellettavien tosiseikkojen osalta, hyvän hallinnon periaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen ja EY 299 artiklan 2 kohdan rikkominen:

Azorien autonomisella alueella kuljetukselle ja siihen liittyville infrastruktuureille, energialle, terveydenhoidolle, koulutukselle, teollisuudelle ja palveluille syrjäisen saariseaman vuoksi aiheutuvat ylimääräiset kustannukset vaikuttavat myös rahoitusosalalla toimiviin yrityksiin. Korkeat kustannukset, jotka aiheutuvat tavaroiden kuljetuksesta Portugalin mannermaan ja saarien välillä, heijastuvat myös tuohon toimintaan, koska suurta osaa pankki- ja vakuutus-toiminnassa tarvittavista laitteista ei ole saatavilla paikallisilla markkinoilla, vaan ne pitää tuoda, ja tietyissä tapauksissa kuljettaa eri saarten välillä. Lisäksi asiantuntijoiden ja pätevän henkilöstön vakavan puutteen ja Azorien koulutusjärjestelmän ongelmien vuoksi tiettyjä pankkien tarvitsemia erityispalveluja ei ole saatavilla alueella. Ne on tästä syystä hankittava Portugalin mannermaalla toimivilta asiantuntijoilta (laitteiden huolto, kirjanpito, konsultointi, kurssien järjestäjät ym.). Tällaisissa tapauksissa on selvää, että näiden palvelujen käyttäjien on vastattava lentolipuista, majoituksesta ja korvauksista aiheutuvista kustannuksista. Samoin alueella vallitsevan koulutusjärjestelmän puutteellisuuden ja erikoistuneiden ja pätevien työntekijöiden puutteen vuoksi tarjolla ei ole erityiskoulutusta, minkä vuoksi vaihtoehtona on lähettää henkilöstö Portugalin mannermaalle. Muulla kuin rahoitusosalalla toimivat yritykset ovat pääasiallisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka toimivat paikallisilla markkinoilla, ja niillä on toimipaikka tai sivukonttori vain yhdellä saarella. Näin ollen "Azorien erityisestä tilanteesta" aiheutuville kustannuksilla on niille vähemmän vaikutusta kuin pankki- tai vakuutuslaitoksille, joilla on toimipisteitä useilla saarilla. Lisäksi alueen alikehittynyt talous ja sen asukkaiden alhainen tulotaso ja ostovoima vaikuttavat negatiivisesti erityisesti tämän tyyppiseen toimintaan.

Laiminlyödessään ottaa huomioon Madeiran autonomista aluetta koskeissa valtioneuvoston aikaisemmin esitetyt selvitykset ja kaikkien edellä selostettujen, suoraan Azorien autonomisen alueen rakenteellisten puutteiden vuoksi aiheutuvien kustannusten vaikutukset rahoitusosalalla toimiville yrityksille, vastaaja on rikkonut ilmeisellä tavalla hyvän hallinnon periaatetta.

Samojen perustelujen vuoksi kanteen kohteena olevalla päätöksellä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja kohdellaan selvästi epäedullisemmin rahoitusosalalla toimivia yrityksiä, vaikka niille aiheutuu yhtä paljon tai enemmän haittoja "Azorien erityisestä tilanteesta".

Lisäksi vastaaja on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska sen lisäksi, että se totesi yksinkertaisesti, että edellä mainittujen rakenteellisten kustannusten osalta kyseisellä alueella rahoitusosalalla toimivien yritysten tilanne oli aivan samanlainen, sen olisi pitänyt todeta, että rahoitusosalalla toimiville yrityksille myönnettävät verohelpotukset olivat yhteismarkkinoille soveltuvia, samoin kuin se totesi samoin edellytyksin muulla kuin rahoitusosalalla toimivien yritysten osalta.

Euroopan yhteisöjen komission 28.2.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-92/03)

(2003/C 112/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat A. Caeiros ja M. Konstantinidis, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1986 annetulla direktiivillä 87/101/ETY⁽²⁾, 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimia antaakseen etusijan jäteöljyjen jalostukselle niitä uudistamalla, vaikka se on ollut teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista;
2. velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Missään Portugalin viranomaisten ilmoittamista, direktiivin 75/439/ETY täytäntöönpanemiseksi annetuista laeista, asetuksista tai hallinnollisista määräyksistä ei anneta etusijaa jäteöljyjen jalostukselle niitä uudistamalla. Lisäksi Portugalin viranomaiset ovat itse todenneet, että tämän etusijan antamiseksi tarvittavia toimia ei ole toteutettu vielä 12 vuoden kuluttua direktiivissä 87/101/ETY vahvistetun määräajan kuluttua umpeen.

Komissio katsoo, että toisin kuin Portugalin viranomaiset ovat väittäneet, neuvoston asetuksessa N:o 259/93⁽³⁾ sallitaan toimivaltaisten viranomaisten estävän uudelleen käytettäväksi ja erityisesti energian uudelleen käytettäväksi tarkoitetun jätelajin viennin (hiilettäminen, jossa energia otetaan talteen).

Portugalin hallituksen toteamukseen taloudellisista rajoituksista, joiden vuoksi ei ole ollut mahdollista ylläpitää sellaista jäteöljyhuoltoa, jossa annettaisiin etusija jäteöljyjen uudistamiselle, sisältyy ristiriita niiden jäteöljymäärien osalta, joiden pitäisi olla käytettävissä vuosittain, jotta voitaisiin taata, että jäteöljyjen uudistusyksikön pitäminen olisi Portugalin viranomaisten ja taloudellisten toimijoiden mukaan taloudellisesti kannattavaa Portugalissa. Vaikka Portugalin viranomaiset voisivat näyttää, että jäteöljyjen uudistusyksikön pienin kannattavuusraja edellyttäisi normaalisti, että käytettävissä olisi 60 000–80 000 tonnia jäteöljyä vuodessa, olisi kuitenkin katsottava, että jäteöljyjen käyttötarkoituksen valvontaa ja niiden keräilyä koskevat puutteet (Portugalin viranomaisten mukaan jäteöljyjen keräilyasaste oli vuonna 1999 noin 60 %) ovat vaikuttaneet ratkaisevasti siihen, että edellytyksiä sille, että uudistamiselle annettaisiin etusija ja erityisesti että Portugaliin rakennettaisiin ainakin yksi uudistamisyksikkö, ei ole ollut.

Väitteestä, jonka mukaan on vaikeata löytää yksityisiä sijoittajia, jotka ovat valmiita vastaamaan jäteöljyjen uudistusyksikön perustamisen edellyttämistä korkeista kuluista, on todettava, että Portugalin viranomaiset olisivat voineet toteuttaa muun muassa direktiivin 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/ETY, mukaisia tukitoimia, joilla kannustettaisiin jäteöljyjen uudistamista.

(1) EYVL L 194, s. 23.

(2) EYVL L 42, s. 43.

(3) Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 259/93; EYVL L 30, s. 1.

Landgericht Hagenin 11.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö kaupparekisteriasiaassa, joka koskee yhtiötä Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, asianosaisena: Hans-Jürgen Weske

(Asia C-103/03)

(2003/C 112/22)

Landgericht Hagen on pyytänyt 11.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

5.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kaupparekisteriasiaassa, joka koskee yhtiötä Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, asianosaisena: Hans-Jürgen Weske, seuraaviin kysymyksiin:

1. Saiko Euroopan yhteisö antaa direktiivin 90/605/ETY⁽¹⁾ (tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta niiden soveltamisalan osalta 8 päivänä marraskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/605/ETY) EY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan g alakohdan nojalla, kun otetaan huomioon se, että tässä direktiivissä annetaan oikeus tutustua tilinpäätösasiakirjoihin myös sellaisille kolmansille, jotka eivät ole suojan tarpeessa?
2. Onko direktiivi 90/605/ETY, luettuna yhdessä direktiivin 78/660/ETY 47 artiklan kanssa, sopusoinnussa yhteisön oikeudessa taattuihin perusoikeuksiin kuuluvan ammatin harjoittamisen vapauden kanssa siltä osin kuin tämän direktiivin perusteella kommandiittiyhtiöiden, joiden vastuunalaisena yhtiömiehenä on rajavastuuyhtiö, on julkistettava tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa niin, ettei erityisesti niiden henkilöiden piiriä, joilla on oikeus tutustua kyseisiin asiakirjoihin, ole mitenkään rajattu?
3. Onko direktiivi 90/605/ETY, luettuna yhdessä direktiivin 78/660/ETY 47 artiklan kanssa, sopusoinnussa yhteisön oikeudessa taattuihin perusoikeuksiin kuuluvien lehdistön vapauden ja yleisradiotoiminnan vapauden kanssa siltä osin kuin tämän direktiivin perusteella kommandiittiyhtiöiden, joiden vastuunalaisena yhtiömiehenä on rajavastuuyhtiö ja jotka harjoittavat lehdenkustannustoimintaa ja muuta kustannustoimintaa taikka yleisradiotoimintaa, on julkistettava tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa niin, ettei erityisesti niiden henkilöiden piiriä, joilla on oikeus tutustua kyseisiin asiakirjoihin, ole mitenkään rajattu?
4. Onko direktiivi 90/605/ETY sopusoinnussa yleisen yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa siltä osin kuin se johtaa siihen, että sellaiset kommandiittiyhtiöt, joiden vastuunalaisena yhtiömiehenä on rajavastuuyhtiö, ovat epäedullisemmässä asemassa kuin sellaiset kommandiittiyhtiöt, joiden vastuunalaisena yhtiömiehenä on luonnollinen henkilö, vaikka ensin mainitun tyyppisen yhtiön (GmbH & Co. KG) velkojat saavat rajavastuuyhtiöillä olevien julkistamisvelvollisuuksien vuoksi parempaa suojaa kuin sellaisen kommandiittiyhtiön velkojat, joiden vastuunalaisella yhtiömiehellä ei luonnollisena henkilönä ole julkistamisvelvollisuuksia?

(1) EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60.

Euroopan yhteisöjen komission 7.3.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-108/03)

(2003/C 112/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellinen neuvonantaja Carmel O'Reilly ja oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 39, EY 43 ja EY 49 artiklan, jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/360/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan ja sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY⁽²⁾ 4 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska siltä osin kuin on kyse oleskelulupia koskevien säädösten rikkomisen vakavuuden asteesta ja määrättävien sakkojen suuruudesta, se on kohdellut Espanjassa asuvia muiden jäsenvaltioiden kansalaisia suhteettoman erilaisella tavalla kuin Espanjan kansalaisia, kun he syyllistyvät verrattavissa oleviin rikkomisiin, jotka koskevat velvollisuutta hankkia tai uusia kansalliset henkilöasiakirjat.
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Oleskelulupia koskevien edellytysten laiminlyönnistä – edellytettyjen asiakirjojen esittämisen laiminlyönti ja lupien hakemisen tai uusimisen laiminlyönti – voidaan määrätä seuraamus aina, kun sakon määrä ei ole suhteettoman suuri rikkomisen vakavuuteen nähden. Vaikka komissio myöntää, että muiden maiden kansalaisten, joiden osalta on kyse oleskeluluvasta, ja kyseessä olevan maan kansalaisten, joiden osalta on kyse henkilöasiakirjoista, tilanne ei ole sama, komission mukaan on kuitenkin ilmeistä, että yhteisöjen tuomioistuin on ottanut nämä kaksi tilannetta huomioon luodessaan verrattavissa olevien seuraamusten käsitteen (ks. asia C-24/97, komissio v. Saksa, tuomio 30.4.1998). Komission mukaan on valitettavaa, että muun maan kansalaiselle voidaan määrätä oleskeluluvan hakemisessa tapahtuneesta enimmillään kolmen kuukauden viivästyisestä enimmillään 50 000 Espanjan pesetan (ESP)

suuruinen sakko, kun taas silloin kun maan kansalainen ei hae henkilöasiakirjaa säädetyssä ajassa, määrättävän sakon suuruus on 50 ESP:aa jokaiselta viivästymiskuukaudelta. Komissio esittelee myös pääpiirteittäin joitakin valituksia, joiden perusteella se esitti perustellun lausunnon ja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ja joista sen mukaan käy selvästi ilmi määrättävien sakkojen erisuuruiset summat ja niiden suhteeton luonne.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 172, 28.6.1973, s. 14.

Belgian kuningaskunnan 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-110/03)

(2003/C 112/24)

Belgian kuningaskunta on nostanut 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on A. Snoecx avustajinaan avocat D. Waelbroeck ja avocat D. Brinckman.

Belgian kuningaskunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi
- kumoaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2204/2002⁽¹⁾
- siltä osin kuin on tarpeen määrää EY 241 artiklan nojalla, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 994/98⁽²⁾ ei sovelleta riihdanalaisen asetuksen oikeudellisena perustana
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

– Neuvoston asetusta N:o 994/98 (EY) (jäljempänä valtuutusasetus) on rikottu. Komission asetus (EY) N:o 2204/2002 (jäljempänä riidanalainen asetus) ei noudata valtuutusasetusta, koska siinä ei noudateta valtuutusasetuksella tavoiteltuja avoimuuden ja oikeusvarmuuden periaatteita. Ensiksikään ei ole selvää, mihin tilanteisiin riidanalaista asetusta sovelletaan kun otetaan huomioon niiden suuntaviivojen ja järjestelyjen olemassaolo, joita komissio voi samanaikaisesti soveltaa työllisyystukiin. Toiseksi itse riidanalaisen asetuksen sisältämät säännöt eivät ole selviä. Lopuksi selkeyden puute koskee niitä toimenpiteitä, joiden pitäisi kuulua EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ja joiden vuoksi asetuksen soveltaminen on välttämätöntä. Vaikuttaa siltä, että riidanalaista asetusta pitäisi soveltaa myös yleisiin toimenpiteisiin eli alueellisella tasolla toteutettuihin yleisiin toimenpiteisiin, vaikka tällaisten toimenpiteiden pitäisi *ex officio* jäädä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

– Toissijaisuusperiaatetta on loukattu, koska ei ole otettu huomioon Belgian perustuslaillista järjestelmää ja koska näin ollen on katsottu työllisyyden alalla yksinomaisesti toimivaltaisen alueellisen viranomaisen tekemä kukin yksittäinen toimi erityiseksi ja näin riidanalaisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvaksi.

– Syrjimättömyysperiaatetta on loukattu. Koska pidetään voimassa aiemmin hyväksytyt tukijärjestelmät ja uusia tukia varten on otettu käyttöön selvästi ankarampi järjestelmä, annetaan kahden täysin erilaisen järjestelmän olla samanaikaisesti olemassa riippuen siitä ajankohdasta, jolloin tuki on tullut voimaan – näin riidanalainen asetus loukkaa myös syrjimättömyyden periaatetta. Se on yleinen oikeusperiaate, jota on noudatettava yhteisön hallintopolitiikan toteuttamisessa yleensä ja kilpailun ja valtiontukien alalla erityisesti. Kun riidanalaisessa asetuksessa pysytetään aiemmin hyväksytyt tukijärjestelmät ennallaan, se merkitsee syrjintää niiden yritysten, jotka saavat tukia aiemmin hyväksytyjen tukijärjestelmien perusteella ja niiden yritysten, jotka voivat saada vain uuden järjestelmän mukaisia alhaisempia tukia, välillä.

– Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska tekstin avoimuuden, selvyiden ja johdonmukaisuuden puute merkitsee, että jäsenvaltioiden on vaikeaa, jopa mahdotonta toteuttaa todellista työllisyyspolitiikkaa.

Lopuksi Belgian kuningaskunta pohtii, eikö riidanalainen asetus pitäisi kumota sen vuoksi, että perustamissopimusta on rikottu, koska asetus perustuu virheelliselle oikeudelliselle perustalle. Perustamissopimuksessa määrätään erityinen oikeudellinen perusta yhteisön toimelle työllisyyden alalla. Siltä osin kuin neuvoston valtuutusasetuksessa annetaan mahdollisuus delegoida komissiolle toimivalta toteuttaa toimia työllisyyden alalla, tämä asetus pitäisi todeta lainvastaiseksi, koska se on ristiriidassa niiden Amsterdamin sopimuksen määräysten kanssa, joiden mukaan tällainen toimivallan jakaminen neuvoston asetuksella ei ole sallittua.

(1) EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3.

(2) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 12.3.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-111/03)

(2003/C 112/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat L. Ström ja A. Borders, prosessiosoite Luxemburgissa.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ruotsi ei ole noudattanut eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa ennakkoilmoitus- ja terveystarkastusjärjestelmän maahantuojille, jotka tuovat tiettyjä eläinperäisiä elintarvikkeita toisista jäsenvaltioista, ja
2. velvoittaa Ruotsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ruotsin pakollista ennakoilmoitusta koskeva säännös (Livsmedelsverkets kungörelse (Elintarvikeviraston tiedonanto) 25.12.1998 – SLV FS 1998:39) on direktiivin 89/662/ETY tavoitteen vastainen siltä osin kuin siinä ei tunnusteta muissa jäsenvaltioissa suoritettuja eläinlääketieteellisiä ja muita tarkastuksia. On totta, että pistotarkastukset ovat direktiivin 89/662/ETY mukaan sallittuja, mutta jäsenvaltio ei voi vedota tähän pistotarkastusten suorittamismahdollisuuteen perustellakseen sitä, että se valvoo toisen sääntelyjärjestelmän noudattamisen tehokkuutta muissa jäsenvaltioissa. Direktiivin 89/662/ETY 3 artiklassa säädetään alkuperälaitoksissa suoritettavien virallisten eläinlääkärintarkastusten lisäksi toimivaltaiselle viranomaiselle annetuista mahdollisuudesta suorittaa säännöllisiä laitostarkastuksia varmistukseksi, että tuotteet täyttävät yhteisön vaatimukset tai määränpäässä olevan jäsenvaltion vaatimukset. Lisäksi direktiivin 89/662/ETY 5 artiklan 1 kohdan b alakohdasta käy ilmi, että tavarat eivät voi liikkua vapaasti, jollei niitä ole merkitty tietyllä tavalla ja jollei niiden mukana ole tarvittavia asiakirjoja.

Ruotsin hallitus on esittänyt, että säädetty ennakoilmoitusvelvollisuus on välttämätön, jotta varmistetaan niiden erityisten salmonellatakeiden noudattaminen, jotka koskevat tiettyjen eläintuotteiden tuontia Ruotsiin. Komissio on tässä yhteydessä todennut, että direktiivissä 89/662/ETY annetaan jäsenvaltiolle täysin riittävät mahdollisuudet ryhtyä toimenpiteisiin siinä tapauksessa, että näytteenoton yhteydessä havaitaan rikotun yhteisön säännöksiä. Direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa säädetään menettelystä, jota on noudatettava silloin, kun määrävältionä oleva jäsenvaltio on todennut säännösten rikkomisen.

(¹) EYVL L 395, s. 13.

Cour d'Appel de Grenoblen 20.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Financière & Industrielle du Peloux, aiemmin Sodequip Isolation, oikeudenomistaja SFIP-yhtiön sulaututtua siihen vastaan Société Axa Belgium, aiemmin Axa Royale Belge, ym

(Asia C-112/03)

(2003/C 112/26)

Cour d'Appel de Grenoble on pyytänyt 20.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

13.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Société Financière & Industrielle du Peloux, aiemmin Sodequip Isolation, oikeudenomistaja SFIP-yhtiön sulaututtua siihen vastaan Société Axa Belgium, aiemmin Axa Royale Belge, ym. seuraavaan kysymykseen:

Kun kyse on sellaisesta vakuutus sopimuksesta, jonka tehneillä vakuutuksenottajalla ja vakuutuksenantajalla on kummallakin kotipaikka samassa jäsenvaltiossa, voidaanko edunsaajana olevaa vakuutettua vastaan vedota lausekkeeseen, jossa toimivalta myönnetään tämän valtion tuomioistuimille, vaikka vakuutettu ei ole henkilökohtaisesti hyväksynyt tätä lauseketta, vaikka vahinko on tapahtunut toisessa jäsenvaltiossa ja vaikka vakuutettu on nostanut kanteen tämän toisen valtion tuomioistuimessa myös sellaisia vakuutuksenantajia vastaan, joilla on kotipaikka tässä samassa valtiossa?

Euroopan yhteisöjen komission 13.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-113/03)

(2003/C 112/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Ch. Giolitto ja M. Shotter, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

– toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/33/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole huolehtinut siitä, että ei-maantieteellisten numeroiden siirrettävyys on käytettävissä viimeistään 1.1.2000, kuten kyseisen direktiivin 12 artiklan 5 kohdassa, sellaisena kuin se on numeron siirrettävyyden ja operaattorin ennaltavalinnan osalta muutettuna 24.9.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/61/EY (²) 1 artiklan 2 kohdalla, edellytetään,

– velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskalla oli velvollisuus panna täytäntöön vaatimuksissa tarkoitettu säädös ja soveltaa sitä 1.1.2000 lähtien. Ranskan viranomaisten antamista vastauksista käy ilmi, että toteutetut toimenpiteet eivät kata ilmaisnumeroiden ("vapaat numerot") ja jaettujen kustannusten numeroiden lisäksi muita ei-maantieteellisiä numeroita.

(¹) Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/33/EY – EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32.

(²) EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37.

Tribunale di Genova, ensimmäinen siviilijaosto, 10.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eco Eridania S.r.l. vastaan Ympäristöministeriö ja valtioneuvoston kanslia

(Asia C-115/03)

(2003/C 112/28)

Tribunale di Genova, ensimmäinen siviilijaosto, on pyytänyt 10.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Eco Eridania S.r.l. vastaan Ympäristöministeriö ja valtioneuvoston kanslia seuraavaan kysymykseen:

Koskevatko direktiivin 91/689/ETY(¹) 4 artiklassa säädetyt velvollisuudet kaikkia vaarallisten jätteiden tuottajia (muiden muassa hammaslääkäreitä ja -kirurgeja), vai ainoastaan yritykseksi tai yhteenliittymäksi järjestäytyneitä vaarallisten jätteiden tuottajia?

(¹) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 17.3.2003 Saksan liittotasakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-118/03)

(2003/C 112/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 17.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellinen neuvonantaja Ulrich Wölker ja komission oikeudellisen yksikön virkamies Hans Støvlbæk. Prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 81/851/ETY VI a luvun "Lääkevalvonta" muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/37/EY(¹) mukaisia velvoitteitaan, koska ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja tai ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika on päättynyt 5.12.2001.

(¹) EYVL L 139, 10.6.2000, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 18.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-119/03)

(2003/C 112/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten avoimuudesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut siitä komissiolle,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 31.1.2001.

(¹) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 78.

Euroopan yhteisöjen komission 18.3.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-120/03)

(2003/C 112/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat K. Banks ja J.L. Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut mallien oikeudellisesta suojasta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/71/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 28.10.2001.

(¹) EYVL L 289, 28.10.1998, s. 28.

Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-122/03)

(2003/C 112/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat H. Støvlbæk ja B. Stromsky, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- 1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se edellyttää Code de la santé publique (kansanterveyslaki) R. 5142-15 §:ssä, että sellaisten taloudellisten toimijoiden, jotka tuovat Ranskaan tai jakelevat siellä lääkkeitä, joilla on jo Ranskan tai yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa, on välittömästi valvontaviranomaisten pyynnöstä esitettävä joko Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé (Ranskan terveystuotteiden turvallisuusvirasto; jäljempänä AFSSPS) oikeaksi todistama jäljennös Ranskan markkinoille saattamista koskevasta luvasta tai lääkkeen rekisteröinnistä, tai AFSSPS:n myöntämä todistus siitä, että maahantuodulle lääkkeelle on myönnetty Euroopan yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa;
- 2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan Code de la santé publique (kansanterveyslaki) R. 5142-15 §:ssä edellytetään, että tuotaessa Ranskaan lääkkeitä, joilla on jo Ranskan tai yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa (jäljempänä myös myyntilupa), on välittömästi tulliviranomaisten pyynnöstä esitettävä joko AFSSPS:n oikeaksi todistama jäljennös lääkkeen markkinoille saattamista koskevasta luvasta tai lääkkeen rekisteröinnistä, tai AFSSPS:n myöntämä todistus siitä, että maahantuodulle lääkkeelle on myönnetty Euroopan yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa.

Tämän säännökset vaikutukset sellaisiin taloudellisiin toimijoihin, jotka haluavat tuoda Ranskaan ja jaella siellä lääkkeitä, voidaan tiivistää seuraavasti: ensinnäkin näihin toimijoihin sovelletaan lupamenettelyn muodollisuuksia, maksuja ja määräaikoja, joita niiden on seuraamusten uhalla noudatettava koko menettelyn ajan; toiseksi näiden toimijoiden on pidettävä aina hallussaan mahdollisesti lukuisia ja mittavia asiakirjoja.

Tämän vuoksi komissio katsoo, että Ranskan Code de la santé publicuen (kansanterveyslaki) R. 5142-15 § voi tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti ja se on näin ollen EY:n perustamissopimuksen 28 artiklassa kielletty määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide.

Ranskan lainsäädäntö on syrjivä, eikä sitä näin ollen voida perustella muilla kuin EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa mainituilla yleisen edun mukaisilla syillä.

On kuitenkin todettava, että vaikka riidanalainen toimenpide ei olisi syrjivä, sitä ei voitaisi perustella millään tavalla. Sisämarkkinoilla pelkäästään sen, että yhteisössä valmistettu tuote on peräisin ulkomailta, ei pidä aiheuttaa epäilyä tuotteen säännöstenvastaisuudesta.

Vaikka oletettaisiin, että tällä toimenpiteellä pyrittäisiin ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseen, markkinoille saattamista koskevan luvan olemassaolo voitaisiin tarkastaa yhtä tehokkaasti järjestelmällä, joka rajoittaisi vähemmän yhteisön sisäistä kauppaa ja joka perustuisi esimerkiksi lääkkeiden ulkopakkausmerkittävien myyntilupanumeroiden tarkastamiseen.

Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-135/02, Greencore Group plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.1.2003 antamasta määräyksestä

(Asia C-123/03 P)

(2003/C 112/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 19.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-135/02, Greencore Group plc v. Euroopan yhteisöjen komissio, 7.1.2003 antamasta määräyksestä⁽¹⁾. Valittajan asiamiehenä on K. Wiedner, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa 7.1. annetun määräyksen ja jättää kanteen tutkimatta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sekä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Irish Sugar noudatti vuoden 1997 elokuussa komission 14.5.1997 tekemää päätöstä 97/624/EY ja maksoi sille määrätyn sakon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin alensi myöhemmin sakkoa 7.10.1999 antamallaan tuomiolla. Kun Greencore (Irish Sugarin emoyhtiö) ilmoitti pankkitiliään koskevat tiedot perusteettomasti määrätyn sakon osan takaisin maksamista varten, se pyysi myös vahvistusta siihen, että kyseiselle summalle maksettaisiin korkoa. Komissio maksoi 4.1.2000 takaisin pääoman ilman korkoa kieltäytyen näin ollen omasta mielestään hyväksymästä koron maksamista koskevaa vaatimusta.

Greencore ryhtyi toimenpiteisiin vasta asiassa T-171/99, Corus, 10.10.2001 annetun tuomion jälkeen, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että komission on maksettava korkoa perusteettomasti määrätylle sakolle. Greencore vaati 1.11.2001, eli melkein kaksi vuotta sen jälkeen kun perusteettomasti määrätyn sakon määrän osa oli maksettu takaisin, asiassa Corus annettuun tuomioon vedoten, että takaisin maksetun sakon määrälle olisi maksettava korkoa. Komission tilinpitäjä ilmoitti Grencorelle 11.2.2002 päivätyllä kirjeellä, että kun Grencore vaati 27.10.1999 komissiota maksamaan perusteettomasti määrätylle sakon osalle korkoa, komissio maksoi takaisin ainoastaan pääoman ja kieltäytyi näin ollen jo kyseisenä päivänä maksamasta korkoa.

Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tutkittavaksi ottamista koskevan oikeuskäyntiväitteen todeten, että 11.2.2002 päivätyllä kirjeellä ei ollut millään tavalla muutettu vastaajan oikeusasemaa. Komissio väitti, että kirjeessä vain ilmoitettiin vastaajalle, ettei tämä ollut nostanut kannetta komission 4.1.2002 tekemästä päätöksestä olla maksamatta korkoa ja ettei tämä voinut näin ollen nostaa kyseisestä päätöksestä enää kannetta toisen yrityksen hyväksi erillisessä tuomioistuimenmenettelyssä annettuun tuomioon vedoten.

Komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen hylätessään tutkimatta ottamista koskevan oikeudenkäyntiväitteen. Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi EY 230 artiklaa ottamalla tutkittavaksi kumoamiskanteen, joka koski toimea, jota vastaan ei voida nostaa kannetta, koska sillä ei selvästi muuteta vastaajan oikeusasemaa. Komission mielestä 11.2. päivätyt kirje on pelkkä ilmoitus, jossa kantajalle kerrotaan, että sen olisi pitänyt nostaa kanne 4.1.2000 tehdystä päätöksestä, jolla koronmaksamisesta kieltäydettiin. Kyseinen kirje ei muuta millään tavalla kantajan asemaa, koska komissio ei tarkastele tai uudelleentarkastele kantajan oikeutta saada korkoa. Lisäksi asiassa ei ole tullut esiin sellaisia uusia ja olennaisia seikkoja, joiden johdosta komission olisi pitänyt ryhtyä tarkastelemaan alkuperäistä kantaansa uudelleen.

⁽¹⁾ EYVL C 169, 13.7.2002, s. 38.

Euroopan yhteisöjen komission 20.3.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-125/03)**

(2003/C 112/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön jäsen Klaus Wiedner, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/50/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska Lüdinghausenin ja Olfenin kaupungin sekä Nordkirchen, Sendenin ja Aschebergin kuntien jätteistä huolehtimisesta on tehty palveluhankintasopimuksia noudattamatta kyseisen direktiivin 8 artiklan, 15 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaisia ilmoittamista koskevia määräyksiä;
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vastaaja on myöntänyt kyseisen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen ja vakuuttanut haluavansa tulevaisuudessa ilmoittaa jätteistä huolehtimista koskevista palveluhankintasopimuksista julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden mukaisesti, muttei ole ryhtynyt toimenpiteisiin vielä 31.12.2003 asti voimassa olevien sopimusten purkamiseksi.

Se ei myöskään väitä, että sopimusten purkaminen olisi Saksan oikeuden mukaan mahdotonta. Se huomauttaa ainoastaan, että sopimusten purkaminen ennen niiden voimassaoloajan päättymistä saattaa aiheuttaa vahingonkorvausvastuun. Julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden tehokkuuden kannalta on kuitenkin hyväksi, jos hankintaviranomaisen on varauduttava vahingonkorvausten maksamiseen.

Direktiivin 89/665/EY⁽²⁾ 2 artiklan 6 kohta, joka koskee julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden mahdollisten rikkomisten tarkastamista, ei voi myöskään kyseenalaistaa veloitetta lopettaa julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden rikkomista myös purkamalla jo tehtyjä sopimuksia. Perustamissopimuksessa asetettujen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen voidaan katsoa päättyneen vasta silloin, kun jäsenvaltio on sekä myöntänyt toimineensa säännöstenvastaisesti että lopettanut rikkomisen täysimääräisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 209, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 395, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 21.3.2003 Trendsoft (Irl) Ltd:tä vastaan nostama kanne**(Asia C-127/03)**

(2003/C 112/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Trendsoft (Irl) Ltd:tä vastaan. Kantajan asiamiehinä toimivat L. Flynn ja C. Giolito, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 24 751,57 euroa (kaksikymmentäneljätuhatta seitsemäsataaviisikymmentäyksi euroa viisikymmentäseitsemän senttiä), joka koostuu 21 303,00 euron pääomasta ja viivästyskorosta, joka on 31.3.2003 mennessä 3 448,57 euroa, jolloin korkokantana on 6,09 prosenttia 31.12.2002 saakka ja 8,09 prosenttia sen jälkeen
- velvoittaa vastaajan maksamaan korkoa 4,72 euroa (neljä euroa seitsemänkymmentäkaksi senttiä) päivässä 1.4.2003 lukien siihen päivään asti, kunnes velka on kokonaisuudessaan maksettu
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vastaaja sitoutui sopimuksen rahoitusta koskevan liitteen 16 kohdan 3 alakohdassa siinä tapauksessa, että hankkeen aiheuttamat rahoitukselliset kokonaiskustannukset ovat pienempiä kuin hankkeen perusteella suoritettut maksut, välittömästi korvaamaan komissiolle tämän erotuksen.

Komissio totesi 23.9.1999 päivättyssä lopullisessa aiheutuneista kustannuksista tehdyssä yhteenvetolaskelmassaan, että se ei hyväksy tiettyjä sille ilmoitettuja kustannuksia, ja selitti, miksi niitä ei voitu hyväksyä. Vastaaja hyväksyi komission ehdottaman lopullisen aiheutuneista kustannuksista tehdyn yhteenvetolaskelman 5.4.2000 päivättyllä telekopiollaan. Se ei kiistä veloitettaan palauttaa komission perusteetta maksamat varat, mutta ei ole täyttänyt tuota veloitettaan ja on näin ollen rikkonut sille sopimuksessa asetettua veloitetta.

Euroopan yhteisöjen komission 26.3.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-137/03)**

(2003/C 112/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Maria Patakia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen ja rehujen virallisen valvonnan järjestämisestä koskevista periaatteista annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY muuttamisesta 14 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/77/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yleis- ja erityistoinenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että sen on toteutettava edellä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet.

Komissio esittää, tähän mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut toimia, jotka ovat aiheellisia edellä mainitun direktiivin panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön Kreikan sisäisessä oikeusjärjestyksessä.

⁽¹⁾ EYVL L 333, 29.12.2000, s. 81.

Euroopan yhteisöjen komission 31.3.2000 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-147/03)**

(2003/C 112/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 31.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Denis Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että koska Itävallan tasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimia sen turvaamiseksi, että toisessa jäsenvaltiossa keskiasteen koulutuksen suorittanut pääsee korkeakoulu- tai yliopistokoulutukseen samoin edellytyksin kuin Itävallassa keskiasteen suorittanut, se ei ole noudattanut EY-sopimuksen 12, 149 ja 150 artiklan mukaisia velvoitteitaan, ja
- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Korkeakoulu- ja yliopistokoulutukseen pääsyä Itävallassa koskevista säännöksistä seuraa, että toisessa jäsenvaltiossa keskiasteen koulutuksen suorittaneen on yleisten korkeakoulu- tai yliopistokoulutukseen pääsyä koskevien edellytysten täyttymisen osalta todistettava täyttävänsä välitöntä pääsyä valitulle opintoalalle koskevat erityiset edellytykset, jotka keskiasteen suorittamisesta todistuksen antanut jäsenvaltio on asettanut. Tällainen säännöstö on vastoin EY-sopimuksen 12, 149 ja 150 artiklaa. Ensinnäkin toisessa jäsenvaltiossa keskiasteen suorittaneen pääsyyllä eräille opintoaloille Itävallan korkeakouluissa tai yliopistoissa asetetaan selvästi edellytys, joka ei koske Itävallassa keskiasteen suorittanutta. Toiseksi säännöstö johtaa alkuperävaltiossa voimassa olevien korkeakoulu- tai yliopistokoulutukseen pääsyä koskevien oikeudellisten edellytysten kannalta toisen jäsenvaltion kansalaisten eriarvoiseen kohteluun.

Chantal Hectorsin 2.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-181/01, Chantal Hectors vastaan Euroopan parlamentti, 23.1.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-150/03 P)

(2003/C 112/38)

Chantal Hectors on valittanut 2.4.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-181/01, Chantal Hectors v. Euroopan parlamentti, 23.1.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat Georges Vandersander ja Laure Levi, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-181/01 23.1.2003 antaman tuomion
- hyväksyy kantajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset, ja näin ollen
 - kumoaa työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen tuntemattomana ajankohtana tekemän päätöksen nimittää M. A. B. hallintovirkamieheksi Euroopan parlamentin PPE-DE -ryhmään, työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen tuntemattomana ajankohtana tekemän päätöksen olla hyväksymättä kantajan hakemusta tähän tehtävään ja – siltä osin kuin on tarpeen – 28.5.2001 tehdyn päätöksen kantajan valituksen hylkäämisestä
 - velvoittaa vastaajan suorittamaan vahingonkorvausta 60 554,70 euroa sillä varauksella, että korvauksen määrä voi kasvaa
 - velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut petere legeme quam ipse fecisti -periaatetta (periaate, jonka mukaan viranomaisten toimet sitovat niitä niiden myöhemmässä toiminnassa) ja laillisuusperiaatetta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen on harkintavaltansa perusteella vapaa järjestämään haastatteluja hakijoiden kanssa vaikka tästä ei ole määrätty väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseenottamista koskeissa sisäisissä säännöissä eikä kyseisessä avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut perusteluja koskevaa yleistä periaatetta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa katsotaan virheellisesti, että työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätös, jolla kantajaa ei nimitetty, on riittävän perusteltu, kun otetaan huomioon sovellettavat sisäiset säännöt, joiden mukaan asianomaisen poliittisen ryhmän puheenjohtajan on valittava yksi kolmesta ensimmäisestä valintalautakunnan laatimaan soveltuviin hakijoiden luetteloon otetuista hakijoista.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt katsomatta, ettei asiassa ole tehty ilmeistä arviointivirhettä, koska ei ole osoitettu, että hakijoiden pätevyyttä olisi arvioitu.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, ettei kantaja ole näyttänyt toteen olettaa, jonka mukaan kyse oli välittömästä tai välillistä syrjinnästä, koska kantaja oli palvelukseenottomenettelyn aikana kuudennella kuukaudella raskaana.

Karl L. Meyerin 2.4.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-333/01, K. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-155/03 P)

(2003/C 112/39)

Karl L. Meyer, edustajanaan Jean-Dominique des Arcis, on valittanut 2.4.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-333/01, Karl L. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2003 antamasta tuomiosta.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 13.2.2003 antaman tuomion 38, 39 ja 40 kohdan
- muuttaa ja korjaa tämän seurauksena tuomion 41–47 kohdan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

– Menettelyn virheellisyys

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristänyt asiaa siitä, miten kantaja on sen esittänyt, sillä tuomiossa ei mainita kantajan esittämiä todisteita, jotka on otettu suullista käsittelyä varten laadittuun kertomukseen. Tuomiossa annetaan lisäksi väärä kuva istunnon kulusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

– Yhteisön oikeuden rikkominen

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että MMA:iden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön tehty päätös 86/283/ETY ei koske maatalous-hankkeita niiden hankkeiden joukossa, joita voidaan rahoittaa yhteisön varoista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta kantajan tältä osin esittämät todisteet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi rikkonut perusoikeuskirjaa sekä loukannut puolustautumisoikeuksia tulkitessaan virheellisesti kantajan esittämiä väitteitä.

Asian C-26/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 112/40)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.2.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-26/02, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 16.3.2003.

Asian C-254/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 112/41)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 25.2.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-254/02 (VAT & Duties Tribunalin, London Tribunal Centre, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fast Forward Resources plc vastaan Commissioners of Customs and Excise.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Tuomarien nimeäminen jaostoihin

(2003/C 112/42)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 2.4.2003 pitämässään täysistunnossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 10 artiklan mukaisesti nimetä tuomari Martins Ribeiron ensimmäiseen jaostoon, laajennettuun ensimmäiseen jaostoon sekä laajennettuun viidenteen jaostoon toimikaudeksi, joka päättyy 30.9.2003.

Siten 4.7.2002 tehtyä päätöstä jaostojen kokoonpanosta (EYVL C 02, 24.8.2002, s. 19) muutetaan seuraavasti:

Ensimmäinen jaosto

Jaoston puheenjohtaja Vesterdorf, tuomarit Legal ja Martins Ribeiro.

Laajennettu ensimmäinen jaosto

Jaoston puheenjohtaja Vesterdorf, tuomarit Azizi, Jaeger, Legal ja Martins Ribeiro.

Laajennettu viides jaosto

Jaoston puheenjohtaja García-Valdecasas, tuomarit Lindh, Cooke, Legal ja Martins Ribeiro.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

12 äivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-254/99, Maja Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Asetus N:o 4028/86 – Yhteisön taloudellinen tuki – Yrityksen luovuttaminen – Hankkeen toteuttaminen – Menettelytuen poistamiseksi – Kumoamiskanne)

(2003/C 112/43)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-254/99, Maja Srl, aiemmin Ca'Pasta Srl, kotipaikka Padova (Italia), edustajinaan asianajajat P. Piva, R. Mastroianni

ja G. Arendt, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Cattabriga ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 5.8.1999 tehdyn komission päätöksen K(1999) 2183, jolla yhtäältä poistettiin kantajalle 29.4.1991 tehdyllä komission päätöksellä K(91) 654/87 hankkeen IT/0166/91/01, jonka otsikkona on "Contarinassa (Veneto) sijaitsevan vesiviljely-yksikön uudistaminen", yhteydessä myönnetty taloudellinen tuki, ja toisaalta määrättiin kantaja palauttamaan komissiolle 420 810 718 Italian liiran (217 330,59 euroa) suuruinen summa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 12.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelyä koskevat kulut mukaan lukien.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

4 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö – Julkinen terveydenhuoltojärjestelmä – Laskujen maksamisen viivästyminen – Tavarantoimittajien kantelu – Yrityksen käsité)

(2003/C 112/44)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN), kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat R. García-Gallardo Gil-Fournier, G. Pérez Olmo ja D. Domínguez Pérez, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Wils,

É. Gippini-Fournier ja J. Rivas Andrés), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission 26.8.1999 tekemän päätöksen [SG(99)D/7.040], jolla hylättiin EY 82 artiklan perusteella tehty kantelu, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit K. Lenaerts, J. Azizi, N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 4.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-20/00 OP, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ivo Camacho-Fernandes (¹)

(Henkilöstö – Ammattitauti – Lääketieteellisen lautakunnan virheellinen lausunto – Takaisinsaanti yksipuolista tuomiota vastaan)

(2003/C 112/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-20/00 OP, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään J. Currall ja J.-L. Fagnart), vastaan Ivo Camacho-Fernandes, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Overijse (Belgia), edustajanaan asianajaja N. Lhoëst, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii takaisinsaantia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-20/00, Camacho-Fernandes vastaan komissio, 15.11.2000 antamaa sitä yksipuolista tuomiota (Kok. H, s. I-A-249 ja II-1149) vastaan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi komission 10.2.1999 tekemän päätöksen, jossa kieltäydettiin toteamasta, että Camacho-Fernandesin puolison kuolemaan johtanut keuhkosityöpä oli ammattitauti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 27.2.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Takaisinsaantihakemus hylätään.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan takaisinsaannista aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 122, 29.4.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd vastaan
Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – Päätös 94/800/EY – Asetus N:o 478/95 – Vientitodistusjärjestelmä – Vahingonkorvauskanne)

(2003/C 112/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd, kotipaikka San José (Costa Rica), edustajanaan solicitor B. O'Connor, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt ja J.-P. Hix) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi P. Oliver ja C. Van der Hauwaert, ja sittemmin L. Visaggio ja K. Fitch), jossa kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka sille on aiheutunut vientitodistusjärjestelmän käyttöönotosta Uruguayin kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 1442/93 muuttamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 478/95 (EYVL L 49, s. 13), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 6.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston ja komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

6 päivänä maaliskuuta 2003

**asiassa T-57/00, Banan-Kompaniet AB ja Skandinaviska
Bananimporten AB vastaan Euroopan unionin neuvosto
ja Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – Päätös 94/800/
EY – Asetus N:o 478/95 – Vientitodistusjärjestelmä –
Vahingonkorvauskanne)**

(2003/C 112/47)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-57/00, Banan-Kompaniet AB, kotipaikka Tukholma (Ruotsi), Skandinaviska Bananimporten AB, kotipaikka Årsta (Ruotsi), edustajanaan solicitor B. O'Connor, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt ja J.-P. Hix) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi P. Oliver ja C. Van der Hauwaert, ja sittemmin L. Visaggio ja K. Fitch), jossa kantajat vaativat korvausta vahingosta, joka niille on aiheutunut vientitodistusjärjestelmän käyttöönotosta Uruguay'n kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 1442/93 muuttamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 478/95 (EYVL L 49, s. 13), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 6.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvoston ja komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 135, 13.5.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

25 päivänä helmikuuta 2003

**asiassa T-183/00, Strabag Benelux NV vastaan Euroopan
unionin neuvosto ⁽¹⁾**

(Julkiset rakennusurakat – Riidanalaisen päätöksen mitättömyys – Tarjouskilpailun ratkaisemisesta tehdyn päätöksen perusteleva – Tarjouskilpailun ratkaisemisen perusteet – Kumoamiskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)

(2003/C 112/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-183/00, Strabag Benelux NV, kotipaikka Stabroek (Belgia), edustajinaan asianajajat A. Delvaux ja V. Bertrand, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. van Craeynest, M. Arpio Santacruz ja J. Stuyck), jossa kantaja vaatii yhtäältä neuvoston 12.4.2000 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla hankintasopimus, joka koskee neuvoston rakennuksissa suoritettavia yleisiä kunnostus- ja huoltotöitä ja joka oli neuvoston 30.7.1999 tekemän tarjouspyynnön nro 107865 (EYVL S 146) kohteena, päätettiin tehdä Entreprises Louis De Waele -nimisen yhtiön kanssa, ja toisaalta korvausta vahingosta, jonka se väittää sille aiheutuneen neuvoston toiminnan takia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 25.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 273, 23.9.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

11 päivänä maaliskuuta 2003

**asiassa T-186/00, Conserve Italia Soc.coop.rl vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

(Maatalous – Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosasto – Taloudellisen tuen peruuttaminen – Asetuksen N:o 4253/88 24 artikla – Suhteellisuusperiaate – Perustelut)

(2003/C 112/49)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-186/00, Conserve Italia Soc. Coop. rl, kotipaikka San Lazzaro di Savena (Italia), edustajinaan asianajajat M. Averani,

A. Pisaneschi ja S. Zunarelli, prosessiosoitte Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi L. Visaggio, ja sittemmin C. Cattabriga ja M. Moretto), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim kumoo 3.5.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 1099, jolla peruutettiin 28.10.1991 tehdyllä komission päätöksellä K(91) 2255/6 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastosta toimintaohjelman n:o 91.CT.IT.01 hankkeelle numero 9 (tuensaajana Massalombarda Colombani SpA) myönnetty tuki, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 11.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluis-
taan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 285, 7.10.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-329/00, Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(Tullit – Etelä-Amerikasta peräisin olevan naudanlihan
tuonti – Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohta –
Tuontitullien peruuttamishakemus – Puolustautumisoikeu-
det – Erityistilanne)*

(2003/C 112/50)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-329/00, Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, kotipaikka Troisdorf (Saksa), edustajanaan asianajaja D. Ehle, prosessiosoitte Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim kumoo komission 25.7.2000 tekemän päätöksen, jossa todetaan, ettei tuontitullien peruuttaminen yksittäistapauksessa (REM 49/99) ole perusteltua, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 27.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 25.7.2000 tekemä päätös, jossa todetaan, ettei tuontitullien peruuttaminen yksittäistapauksessa (REM 49/99) ole perusteltua, kumotaan.

- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 372, 23.12.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä helmikuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-344/00 ja T-345/00, CEVA Santé
animale SA ja Pharmacia Entreprises SA vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

*(Asetus N:o 2377/90 – Eläinlääkkeet – Hakemus progesteronin
sisällyttämiseksi sellaisten aineiden luetteloon, joille ei
ole vahvistettava jäämien enimmäismäärää – Eläinlääkeko-
mitean lausunto – Eläinlääkekomitean suorittama uudelleen-
tarkastelu – Komission laiminlyönti esittää toimenpiteitä
koskeva ehdotus – Laiminlyöntikanne – Laiminlyönnin kor-
jaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeam-
inen – Vahingonkorvauskanne – Yhteisön vastuu – Syy-
yhteys – Välituomio)*

(2003/C 112/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-344/00 ja T-345/00, CEVA Santé animale SA, kotipaikka Libourne (Ranska), ja Pharmacia Entreprises SA, aiemmin Pharmacia & Upjohn SA, kotipaikka Luxemburg, edustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja D. Brinckman, prosessiosoitte Luxemburgissa, joita tukee Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja A. Vandencastele, prosessiosoitte Luxemburgissa, väliintulijana asiassa T-345/00, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. Christoforou ja M. Shoter), jossa kantajat vaativat yhtäältä yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan EY 232 artiklan nojalla, että komissio ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia veloitteita, koska se on laiminlyönyt tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisen progesteroni-nimisen aineen sisällyttämiseksi yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 (EYVL L 224, s. 1) liitteeseen II, ja toisaalta vahingonkorvausta EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 26.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Laiminlyöntiä koskevista vaatimuksista ei enää tarvitse lausua.
- 2) Komission toimettomuus 1.1.2000 ja 25.7.2001 välisenä aikana synnyttää yhteisön vastuun.
- 3) Asianosaiset toimittavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa tämän tuomion julistamisesta yhteisellä sopimuksella vahvistamansa korvauksen määrän.
- 4) Jos sopimukseen ei päästä, asianosaiset esittävät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tässä määräajassa käsityksensä siitä, mikä on komission toimettomuudesta 1.1.2000 ja 25.7.2001 välisenä aikana aiheutuneen vahingon määrä.
- 5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EYVL C 45, 10.2.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-4/01, Renco SpA vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Julkiset rakennusurakat – Direktiivi 93/37/ETY – Hankintaeritelmä – Tarjouskilpailun ratkaisemisen perusteet – Tarjouskilpailun ratkaisemisesta tehdyn päätöksen perusteleminen – Ilmeiset arviointivirheet – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)

(2003/C 112/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-4/01, Renco SpA, kotipaikka Milano (Italia), edustajinaan asianajajat D. Philippe ja F. Apruzzi, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. van Craeynest, M. Arpio Santacruz ja J. Stuyck), jossa kantaja vaatii korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä neuvoston päätöksestä olla tekemättä sen kanssa hankintasopimusta, joka koskee neuvoston rakennuksissa suoritettavia yleisiä kunnostus- ja huoltotöitä ja joka oli neuvoston 30.7.1999 tekemän tarjouspyynnön N:o 107865 (EYVL S 146) kohteena, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 25.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä veloitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-24/01, Claire Staelen vastaan Euroopan parlamentti (¹)

(Henkilöstö – Avoin kilpailu – Karsintakokeet – Valintalautakunnan valta poistaa kilpailuilmoituksessa edellytetyt vähimmäispisterajat – Vertailuun perustuvat kokeet – Tutkittavaksi ottaminen)

(2003/C 112/53)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-24/01, Claire Staelen, Euroopan parlamentin väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Bridel (Luxemburg), edustajanaan asianajaja J. Choucroun, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään J. F. de Wachter ja D. Moore), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan kilpailun EUR/A/151/98 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajaa ei hyväksytty kyseisen kilpailun kokeen VII.A.d) jälkeisiin kokeisiin, ja toissijaisesti määräämään väitteen mukaan aiheutuneen henkisen kärsimyksen korvaamisesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 5.3.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kilpailun EUR/A/151/98 valintalautakunnan päätös, jolla kantajaa ei hyväksytty kyseisen kilpailun kokeen VII.A.d) jälkeisiin kokeisiin, hylätään.
- 2) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, välitoimimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EYVL C 95, 24.3.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

26 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-59/01, Albert Nardone vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Entinen virkamies – Työkyvyttömyyseläkehakemus)

(2003/C 112/54)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-59/01, Albert Nardone, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Piétrain (Belgia), edustajinaan asianajajat J. R. Iturriagoitia Bassas ja K. Delvolvé, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Curral), jossa kantaja ensisijaisesti vaatii komission 20.3.2000 tekemän sen päätöksen kumoamista, jossa kantajalta evättiin työkyvyttömyyseläke, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 26.2.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 173, 16.6.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

27 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos, SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kalastus – Yhteisön taloudellinen tuki – Tuen maksamisen keskeyttäminen – Vahingonkorvauskanne)

(2003/C 112/55)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos SA, kotipaikka Huelva (Espanja), edustajinaan asianajajat, J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier ja D. Domínguez Pérez, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään S. Pardo Quintillán ja J. Guerra Fernández), jossa kantaja vaatii vahingonkorvausta kalastusalan yhteisyritykselle SM/ESP/18/93 myönnetyn tuen maksamisen lainvastaisella keskeyttämisellä

aiheutetun vahingon johdosta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 27.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 150, 19.5.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

6 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-128/01, DaimlerChrysler Corporation vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Kuviomerkki – Ajoneuvon etusäleikön kuvaus – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta – Tavaramerkki, jolta puuttuu erottamiskyky)

(2003/C 112/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-128/01, Daimler-Chrysler Corporation, kotipaikka Auburn Hills, Michigan (Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja T. Cohen Jehoram, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään A. von Mühlendahl ja O. Waelbroeck), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 21.3.2001 tekemästä päätöksestä (asia R-309/1999-2), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 6.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 21.3.2001 tekemä päätös (asia R 309/1999-2) kumotaan.
- 2) Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

26 päivänä helmikuuta 2003

**asiassa T-145/01, Benito Latino vastaan Euroopan yhteisö-
jen komissio ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Ammattitauti – Lääketieteellisen lautakunnan
lausunnon sääntöjenmukaisuus – Sairauden osoittaminen
ammattitaudiksi – Tieteellinen epävarmuus – Sen menette-
lyn sääntöjenmukaisuus, joka edeltää asian saattamista
lääketieteellisen lautakunnan käsiteltäväksi)**

(2003/C 112/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-145/01, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies Benito Latino, kotipaikka Sérignac-Peboudou (Ranska), edustajanaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja J.-L. Fagnart), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 10.8.2000 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan vaatimus hänen nivelrikko-sairautensa tunnustamisesta ammattitaudiksi ja velvoitetaan hänet korvaamaan hänen lääketieteelliseen lautakuntaan nimeämänsä lääkärin palkkio ja lisäkulut sekä puolet tähän lautakuntaan kuuluvan kolmannen lääkärin palkkiosta ja lisäkuluista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: D. Christensen, on 26.2.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 10.8.2000 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin siinä velvoitetaan kantaja korvaamaan hänen lääketieteelliseen lautakuntaan nimeämänsä lääkärin palkkio ja lisäkulut sekä puolet kolmannen lääkärin palkkiosta ja lisäkuluista.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

26 päivänä helmikuuta 2003

**asiassa T-164/01, Arnaldo Lucaccioni vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Vahingonkorvauskanne – Tutkittavaksi otta-
minen)**

(2003/C 112/58)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-164/01, Arnaldo Lucaccioni, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka St-Leonard-on-Sea (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat M. Cimino ja F. Apruzzi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii EY 236 artiklan puitteissa sovellettavien sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien yleisten oikeussäännösten nojalla sen henkisen kärsimyksen ja henkilövahingon korvaamista, jonka kantaja kärsi ammattitautinsa ilmenemistä edeltäneenä ajanjaksona komission tuottamuksen johdosta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 26.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 275, 29.9.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

5 päivänä maaliskuuta 2003

**asiassa T-194/01, Unilever NV vastaan sisämarkkinoiden
harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾**

**(Yhteisön tavaramerkki – Kolmiulotteinen tavaramerkki –
Astianpesukoneissa käytettävän tuotteen muoto – Munan-
muotoinen tabletti – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen
N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)**

(2003/C 112/59)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-194/01, Unilever N V, kotipaikka Rotterdam (Alankomaat), edustajinaan asianajajat V. von Bomhard ja A. Renck,

vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään F. López de Rego ja J. F. Crespo Carrillo), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 22.5.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 1086/2000-1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 5.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä helmikuuta 2003

asiassa T-212/01, Arnaldo Lucaccioni vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Tapaturma- ja ammattitautivakuutus – Vammojen pahentuminen – Yhteisten määräysten 12 artiklassa tarkoitetun määrän ja 14 artiklassa tarkoitetun korvauksen päällekkäisyys)

(2003/C 112/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-212/01, Arnaldo Lucaccioni, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka St-Leonard-on-Sea (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan asianajaja J. R. Iturriagagoitia Bassas, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja J.-L. Fagnart), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa kumoamaan komission 16.11.2000 tekemän päätöksen, jolla on keskeytetty tutkintamenettely vaatimuksesta, että kantajan ammattitautiin todetaan pahentuneen ja jolla on päätetty olla hyväksymättä tuo vaatimus, sekä vahingonkorvausvaatimus, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal; kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 26.2.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission päätös, joka on annettu kantajalle tiedoksi 16.11.2000 päivätyllä kirjeellä ja jolla on keskeytetty yhteisten määräysten 22 artiklassa tarkoitettu menettely ja jolla on päätetty olla hyväksymättä kantajan vaatimus siitä, että tämän ammattitautiin todetaan pahentuneen, kumotaan.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä maaliskuuta 2003

asiassa T-237/01, Unilever NV vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Sana-merkki BSS – Asetuksen N:o 40/94 51 artikla – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan d alakohhta – Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohta ja sen 51 artiklan 2 kohta)

(2003/C 112/61)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-237/01, Alcon Inc, aiemmin Alcon Universal Ltd, kotipaikka Hünenberg (Sveitsi), edustajanaan solicitor M. H. Porter ja C. Morcom, QC, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään S. Laitinen), ja jossa väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa on Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, kotipaikka Olching (Saksa), edustajanaan asianajaja S. N. Schneller, jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 13.7.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 273/2000-1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 5.3.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 369, 22.12.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

4 päivänä maaliskuuta 2003,

asiassa T-316/02, Marie-Claude Girardot vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Kumoamiskanne – Päätös olla hyväksyttävä hakijaa kilpailun kokeisiin – Kannetta edeltävän hallinnollisen menettelyn virheellisyys – Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2003/C 112/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-316/02, Marie-Claude Girardot, kotipaikka L'Haye les Roses (Ranska), edustajanaan asianajaja É. Boigelot, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja H. Tserepa-Lacombe), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen hylätä kantajan sisäisen kilpailun KOM/R/502211/01 kokeita koskeva hakemus, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on 4.3.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 305, 7.12.2002.

**Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG) S.r.l:n
20.2.2003 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**

(Asia T-57/03)

(2003/C 112/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG) S.r.l, kotipaikka Marseille (Ranska), on nostanut 20.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Katia Manhaeve ja prosessiosoite on Luxemburgissa. Valituslautakunnassa toimitetussa menettelyssä asianosaisina olivat myös Frank Dann ja Andreas Backer, Frankfurt am Main (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 5.12.2002 asiassa R 1072/2000-2 tekemän päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin Frank Dann ja Andreas Backer hakija:

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "HOOLIGAN"; rekisteröintihakemus nro 7179, rekisteröintiä haetaan luokkaan 25 kuuluville tuotteille

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Ranskalainen sanamerkki ja kansainvälinen sanamerkki "OLLYGAN", rekisteröity mm. luokkaan 25 kuuluville tuotteille (vaatteet)

Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemus on hylätty

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätös on kumottu

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja sekaannusvaaran lakiin perustuvan käsitteen rikkominen.

Olympiaki Aeroporia A. E:n 24.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-68/03)

(2003/C 112/64)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Olympiaki Aeroporia A. E., osoite Leoforos Suggrou 96-100, 117 41 Ateena, Kreikka, on nostanut 24.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Denis Waelbroek, Evthymios Bourtsalaz, Julian Ellison, Mathew Hall, Andreas Kaloferopoulos, Xaris Tagaras ja Aristeidis Xiotelis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 ja 231 artiklan nojalla kokonaan tai osittain Kreikan kantajalle myöntämästä valtiontuesta 11.12.2002 tehdyn komission päätöksen (K(2002) 4831 lopull.)
- velvoittaa vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on lentoliikennettä harjoittava yhtiö, jonka toimipaikka on Kreikassa. Riidanalaisessa päätöksessä vastaaja katsoi, että tietyt uudelleenrahoitustuet, jotka Kreikka oli myöntänyt kantajalle, eivät sovellu EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla yhteismarkkinoille, ja totesi, että nämä tuet eivät enää täytä edellytyksiä, joiden täytyessä nämä tuet oli alunperin hyväksytty vastaajan päätöksessä 1999/332/EY. Vastaaja totesi tässä samassa riidanalaisessa päätöksessä myös yhteismarkkinoille soveltumattomiksi uuden valtion tuen, jota Kreikka kantajalle myönsi siinä muodossa, että se suvaitsi sen, että kantaja ei ollut pitkään aikaan maksanut sosiaaliturvamaksuja, arvonlisävero, nimellä Spatosimo tunnettua maksua eikä maksuja ja vuokria, jotka sen olisi pitänyt maksaa käyttämilleen lentokentille. Vastaaja on velvoittanut Kreikan ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin edellä mainittujen tukien perimiseksi takaisin vastaajalta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Ilmeiset arviointi- ja arvosteluvirheet, perusteluvollisuuden rikkominen, oikeudelliset virheet, todistustaakkaa koskevien oikeussääntöjen rikkominen ja se, että vastaaja on rikkonut oikeutta tulla kuulluksi siltä osin kuin kyse on vastaajan johtopäätöksistä, joiden mukaan Kreikka ei ole onnistunut noudattamaan tiettyjä niistä sitoumuksista, jotka se oli antanut ja jotka mainitaan päätöksissä 1999/332/EY ja 94/696/EY. Kantaja vetoaa myös siihen, että EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohtaa on rikottu tai että sitä on sovellettu väärin, koska vastaaja ei ole onnistunut selvittämään riittävästi tai oikein sitä, voidaanko vuonna 1998 hyväksytyyn tuen katsoa olevan tämän artiklan mukaista.
- Ilmeiset arviointi- ja arvosteluvirheet, perusteluvollisuuden rikkominen, oikeudelliset virheet, todistustaakkaa koskevien oikeussääntöjen rikkominen, kuulluksi tulemista koskevan oikeuden rikkominen, se, että vastaaja on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta siltä osin kuin kyse on uutta tukea koskevasta vastaajan toteamuksista, jonka mukaan Kreikka on myöntänyt sitä kantajalle siinä muodossa, että se on sietänyt sitä, että kantaja ei ole maksanut maksuja, veroja ja vuokria edellä esitetyllä tavalla.
- Vastaaja on käyttänyt harkintavaltaansa väärin, koska kantajan mukaan riidanalaisen päätöksen motiivina on ollut halu antaa armonisku kantajalle tai heikentää sitä.

- Kantaja väittää vielä, että päätöksellä 1999/332/EY hyväksytyyn valtiontuen viimeistä erää ei ole koskaan maksettu kantajalle, mistä vastaajakin on ollut tietoinen ja minkä valittaja on hyväksynyt, ja että tämä maksamatta jättäminen merkitsee muutosta uudelleenrahoitussuunnitelmaan, jonka vastaajakin on hyväksynyt. Tämän perusteen nojalla kantaja vetoaa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen ja siihen, että vastaaja on rikkonut olennaista menettelymääräystä, kun vastaaja nyt vetoaa siihen, että olisi rikottu alkuperäistä ohjelmaa, joka kuitenkin sen suostumuksella on jätetty saattamatta loppuun. Kantaja vetoaa myös kahdenkertaisen seuraamuksen kieltoa koskevaan periaatteeseen ja väittää, että valtiontuen viimeisen erän maksamatta jättäminen merkitsee sanktiota vastaajan puolelta ja että vastaaja on näin käyttänyt loppuun oikeutensa määrätä sanktioita ja että sillä ei enää ole oikeutta määrätä niitä uudelleen.

Tokai Carbon Co., Ltd:n 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-71/03)

(2003/C 112/65)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Tokai Carbon Co., Ltd, kotipaikka Tokio, Japani, on nostanut 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gerwin Van Gerven ja Thomas Franchoo, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 17.12.2002 asiassa COMP/E-2/37.667 – Erikoisgrafiitti tehdyn komission päätöksen K(2002) 5083 lopullinen 3 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään kantajan maksettavaksi 6,97 miljoonan euron määräinen sakko tai toissijaisesti alentaa merkittävästi tuon sakon määrää, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt kyseessä oleva kanne on nostettu EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta asiassa COMP/E-2/37.667 – Erikoisgrafiitti 17.12.2002 tehtyä komission päätöstä vastaan, jossa on katsottu, että tietyt yhtiöt, mukaan lukien Tokai, olivat rikkoneet EY:n/ETA:n kilpailusääntöjä vahvistamalla hintoja, vaihtamalla kaupallista tietoa, vahvistamalla kauppaehtoja ja jakamalla isostaattisen grafiitin asiakkaita.

Kantaja, joka on hiilituotteita valmistava japanilainen yhtiö, ei kiistä niitä tosiseikkoja, jotka koskevat sen osallistumista kilpailusääntöjen rikkomiseen. Kantajan tavoitteena on sen maksettavaksi määrätyn sakon peruuttaminen tai ainakin sen määrän huomattava alentaminen.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Komissio on rikkonut EY 253 artiklaa, loukannut suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja non bis in idem -periaatetta sekä ylittänyt toimivaltansa, kun se ei ole ottanut mitenkään huomioon Euroopan talousalueen myyntiä ja markkinaosuutta määrittäessään kunkin yrityksen toiminnan vaikutusta kilpailuun ja määrittäessään sakon suuruutta. Kantaja korostaa tältä osin, että se on japanilaistuottajana ollut aina huomattavasti vähemmän aktiivinen ETA-markkinoilla, koska sen luonnollinen markkina-alue on Aasia ja Kaukoit.
- Komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioimalla väärin relevanttien markkinoiden koon, sillä ne tiedot, joihin komissio on tukeutunut riidanalaisessa päätöksessään, osoittavat, että kantajan relevantti markkinaosuus on alle 10 prosenttia, mutta Tokai Carbon Co., Ltd on pantu niiden yritysten ryhmään, joiden markkinaosuus on 10–20 prosenttia.
- Komissio on soveltanut väärin sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä annettua komission tiedonantoa, kun se ei ole myöntänyt Tokaille tiedonannon C jakson nojalla alennusta sakon määrästä, sillä kantaja esitti ensimmäisenä ratkaisevaa näyttöä niiden ajanjaksojen osalta, joiden aikana UCAR International Inc. ei osallistunut kartelliin.

Toyo Tanso Co., Ltd:n 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-72/03)

(2003/C 112/66)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Toyo Tanso Co., Ltd, kotipaikka Osaka, Japani, on nostanut 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-François Bellis ja Stephanie Reinart, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- alentaa merkittävästi kantajan maksettavaksi määrätyn sakon määrää
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on pieni japanilaisyhtiö, joka on erikoistunut erikoisgrafiitin valmistukseen. Komissio on katsonut asiassa COMP/E-2/37.667 – Erikoisgrafiitti 17.12.2002 tekemässään päätöksessä, että kantaja oli yhdessä seitsemän muun yhtiön kanssa rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa isostaattisen erikoisgrafiitin alalla. Kantaja vaatii sille tuon päätöksen 3 artiklassa määrätyn sakon alentamista.

Kantaja katsoo, että komissio on loukannut sen puolustautumisoikeuksia ja loukannut useita yhteisöjen oikeuden periaatteita, kuten suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta.

Kantajan mukaan komissio on menetellyt virheellisesti käytäessään kantajan sakon ainoana laskentaperusteena sen maailmanlaajuista liikevaihtoa ja markkinaosuutta. Kantaja väittää, että komissio on loukannut puolustautumisoikeuksia, koska väitetiedoksiannossa ilmoitettiin, että Euroopan talousalueen ulkopuolinen kartelli ei kuulunut sen alaan, eikä siinä tuotu esiin merkitystä, jonka komissio antaisi tuotteen maailmanlaajuiselle liikevaihdolle ja markkinaosuudelle määrittäessään sakon laskentaperustetta. Kantajan mukaan kilpailusääntöjen rikkomisella ei ollut maailmanlaajuisuutta ja komissio on ylittänyt toimivaltansa tukeutuessaan tähän seikkaan määrittäessään sakon laskentaperustetta.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei sakon laskentaperustetta määrittäessään ottanut huomioon kantajan pienempää kokonaiskokoa kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuneisiin muihin yrityksiin verrattuna. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt alentaa sakon määrää kantajan osalta.

Lopuksi kantaja väittää, että sen yhteistyö tutkimuksissa oikeutti 50 prosentin alennukseen 35 prosentin sijaan. Kantaja toteaa, että se antoi komissiolle vapaaehtoisesti todisteita, jotka osoittivat kilpailusääntöjen rikkomisen alkaneen aikaisemmin kuin komissio luuli.

Banco Comercial dos Açores, SA:n 28.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-75/03)

(2003/C 112/67)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Banco Comercial dos Açores, SA on nostanut 28.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan osoite on Rua Dr. José Bruno Tavares Carreiro, Edifício BCA, Ponta Delgada, Azorit, ja asiamiehinä ovat asianajajat Carlos Botelho Moniz ja Margarida Rosado da Fonseca.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kansallisen verojärjestelmän mukauttamisesta tuloveroprosenttien alentamisen osalta Azorien autonomisen alueen erityispiirteisiin 11.12.2002 tehdyn komission päätöksen 1 artiklan loppuosan sekä 2, 3 ja 4 artiklan siltä osin kuin ne koskevat Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen pääluokassa J (koodit 65, 66 ja 67) (NACE Rev. 1.1) tarkoitettuja rahoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena olevassa päätöksessä todetaan, että Azorien verojärjestelmässä säädettyjen tuloveroprosenttien alennusten muodossa myönnettyt tuet ovat yhteismarkkinoille soveltuvia, rahoitusalan palveluja lukuun ottamatta.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- oikeudellinen virhe EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan soveltamisessa: kyseinen toimi on luonteeltaan yleinen, eikä se muodosta EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtion tukea. Joka tapauksessa komissio ei ole näyttänyt, että edellytys vaikutuksesta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan täyttyisi;
- päätöksen perusteiden virheellisyys: kanteen kohteena olevassa päätöksessä todetut rakenteelliset epäkohdat koskevat rahoitusalan yrityksiä samalla tavoin kuin muilla aloilla toimivia yrityksiä;
- muotovirhe perusteluiden puutteellisuuden vuoksi;
- yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen; ja
- oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaaminen.

Feralpi Siderurgica S.p.A:n 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-77/03)

(2003/C 112/68)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Feralpi Siderurgica S.p.A. on nostanut 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Prof. Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi ja Isabella Perego.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kokonaan tai osittain EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä 17.12.2002 tehdyn komission päätöksen (COMP/37.956 – teräsbetonipalkit);
- kumoaa saman päätöksen 2 artiklassa määrätyn sakon tai pienentää sen määrää;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne koskee samaa päätöstä, joka on jo riitautettu asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat edellä mainitussa asiassa esitettyjä.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että komissiolla oli velvollisuus ryhtyä toimenpiteisiin kantajan esittämien huomautusten johdosta. Komission olisi tullut joko ryhtyä oikeustoimiin kantelun kohteena ollutta yhtiötä vastaan tai tehdä päätös, jolla kantelu hylätään lopullisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei ole ottanut asiaan kantaa kohtuullisessa ajassa, sillä kantaja esitti huomautuksensa 16 kuukautta sitten ja alkuperäisen kantelun yli yhdeksän vuotta sitten, eikä komissio ole edelleenkaan ottanut asiaan lopullisesti kantaa.

Haladjian Frères'n 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-78/03)

(2003/C 112/69)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Haladjian Frères -niminen yhtiö, kotipaikka Sorgues (Ranska), on nostanut 4.3.2003 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicole Coutrelis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa perustamissopimuksen 232 artiklan mukaisesti, että komissio on syyllistynyt laiminlyöntiin, koska se ei ole tehnyt päätöstä Haladjian-yhtiön 18.10.1993 tekemän kantelun johdosta
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on jo lähes kymmenen vuotta sitten kannellut komissiolle väittäen, että Caterpillar rikkoo EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa. Kantaja väittää, että asian selvittäminen on kestänyt kohtuuttoman kauan ja että komissio on osoittanut kantajalle vasta kahdeksan vuoden kuluttua kirjeen, jossa todettiin, että komission mielestä kantelu oli aiheeton. Kantaja on esittänyt huomautuksensa tästä kirjeestä ja odottanut vuoden, ennen kuin se on osoittanut komissiolle vaatimuksen ryhtyä toimenpiteisiin. Kantaja toteaa, että komissio ei ole vielä tämän kanteen nostamiseen mennessä ottanut asiaan kantaa.

Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A:n 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-79/03)

(2003/C 112/70)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Industrie Riunite Odolesi I.R.O. S.p.A. on nostanut 27.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Prof., asianajaja Andrea Giardina.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen;
- toissijaisesti kumoaa IRO:lle määrätyn sakon;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne koskee samaa päätöstä, joka on jo riitautettu asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat edellä mainitussa asiassa esitettyjä.

Mast-Jägermeister AG: n 3.3.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavamerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-81/03)

(2003/C 112/71)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan Kanteen laatimiskieli: saksa)

Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Saksa), on nostanut 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavamerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt Chr. Drzymalla. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala)

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 19.12.2002 tekemän päätöksen (asia R 412/2002-1),
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Licorera Zacapaneca S.A.

Rekisteröitäväksi haettu yhteisön tavamerkki: Kuvamerkki "VENADO" luokkiin 32 ja 33 (mm.kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat, rommi, rommista tehdyt liköörit, rypäleviinistä saatu tislattu juomat – hakemusnumero 986455

Sen tavamerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavamerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksanhirven pään muodossa oleva kuvamerkki, jossa risti, luokkaan 18, 25, 32 ja 33 kuuluville tavaroille (mm. sateenvarjot, vaatteet, alkoholittomat juomat siltä osin kuin ne kuuluvat luokkaan 32, viinit ja väkevät alkoholijuomat) – Tavamerkkinumero 337337

Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan väitteen hylkääminen

- Kanneperusteet:
- Asetuksen (EY) Nro 40/94 73 artiklan jättäminen ottamatta huomioon,
 - Asetuksen N:o (EY) 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen,
 - Merkkien samankaltaisuuden virheellinen arviointi.

Mast-Jägermeister AG:n 3.3.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavamerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-82/03)

(2003/C 112/72)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan Kanteen laatimiskieli: saksa)

Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Saksa), on nostanut 3.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavamerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt Chr. Drzymalla. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala)

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 19.12.2002 tekemän päätöksen (asia R 382/2002-1),
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Yhteisön tavaramerkin hakija: Licorera Zacapaneca S.A.
- Rekisteröitäväksi haettu yhteisön tavaramerkki: Kuvamerkki "VENADO" luokkiin 32 ja 33 (mm.kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat, rommi, rommista tehdyt liköörit, rypäleviinistä saatu tislattu juomat – hakemusnumero 986000)
- Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja
- Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksanhirven pään muodossa oleva kuvamerkki, jossa risti, luokkaan 18, 25, 32 ja 33 kuuluville tavaroille (mm. sateenvarjot, vaatteet, alkoholittomat juomat siltä osin kuin ne kuuluvat luokkaan 32, viinit ja väkevät alkoholijuomat) – Tavaramerkkinumero 337337
- Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen
- Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan väitteen hylkääminen
- Kanneperusteet:
- Asetuksen (EY) Nro 40/94 73 artiklan jättäminen ottamatta huomioon,
 - Asetuksen N:o (EY) 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen,
 - Merkkien samankaltaisuuden virheellinen arviointi.

Maurizio Turcon 28.2.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia T-84/03)**

(2003/C 112/73)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Maurizio Turco, Pulsano, Italia, on nostanut 28.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat O. W. Brouwer ja Thomas Janssens.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan päätöksen evätä kantajalta oikeus tutustua tiettyihin lakiehdotuksiin, joissa mainitaan jäsenvaltioiden kannat, ja neuvoston oikeudellisen yksikön laatimaan oikeudelliseen lausuntoon
- velvoittaa neuvoston korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on italialainen Euroopan parlamentin jäsen. Hän pyysi 22.10.2002 vastaajalta saada tutustua asiakirjoihin, jotka olivat neuvoston (oikeus- ja sisäasiat) 14. ja 15.10.2002 Luxemburgissa pidetyn 2455. kokouksen esityslistalla. Vastaaja totesi 5.11.2002 päivätyssä vastauksessaan, että täysimääräinen tutustumisoikeus voitaisiin myöntää useimpiin kantajan pyytämiin asiakirjoihin. Vastaaja kuitenkin totesi kolmen lakiehdotuksen osalta, että kantajalle voitaisiin myöntää ainoastaan osittainen tutustumisoikeus, ja erityisesti, että tutustumisoikeutta ei voitaisi myöntää ehdotusten niihin osiin, joissa ilmaistaan kansallisten valtuuskuntien kannat keskusteltavana olleisiin aiheisiin. Vastaaja kieltäytyi lisäksi myöntämästä tutustumisoikeutta neljänteen asiakirjaan, joka sisälsi vastaajan oikeudellisen yksikön oikeudellisen lausunnon.

Kantaja väittää kanteensa tueksi seuraavaa:

- Vastaaja rikkoi asetuksen EY/1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta eväämällä oikeuden tutustua edellä mainittuihin asiakirjoihin.
- Vastaaja rikkoi EY 253 artiklaa ja asetuksen EY/1049/2001 7 artiklan 1 ja 2 kohtaa, koska se ei perustellut päätöstään riittävästi.
- Vastaaja loukkasi kansainvälisissä ja eurooppalaisissa yleissopimuksissa sekä Euroopan unionin sopimuksissa ja erityisesti EU 6 artiklassa vahvistettuja kansalaisten perustavanlaatuisia poliittisia oikeuksia ja kansalaisoikeuksia sensuroimalla jäsenvaltioiden kannat näiden toimiessa lainsäätäjänä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Holcim:n 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-86/03)**

(2003/C 112/74)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Holcim, kotipaikka Pariisi, on nostanut 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Marie-Pia Hutin-Houillon, kotipaikka Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission maksamaan 1 488 287,50 euron määrän, joka vastaa Cedest-nimisen yhtiön oikeuksien perusteella Holcim-nimiselle yhtiölle takaisin maksettavia korkoja;
- lisää tähän määrään viivästyskorot ajanjaksolta, joka alkoi 27.7.2000 ja päättyy tuomion antamiseen tässä asiassa;
- toteaa, että näille määrille kasvaa korkoa tuomion antamispäivästä näiden määrien täydelliseen maksamiseen asti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vastaajan päätöksellä 94/815/EY Cedest SA -nimiselle yhtiölle määrättiin 2 522 000 ecun suuruinen sakko aiemman EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan rikkomisesta. Cedestin nostaman kumoamiskanteen johdosta (asia T-38/95) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 15.3.2000 antamallaan tuomiolla riidanalaisen päätöksen Cedestin osalta. Tämän tuomion seurauksena vastaaja maksoi Cedestille takaisin sakon pääoman, mutta hylkäsi Cedestin vaatimuksen korkojen maksamisesta tälle määrälle ajanjaksolta, joka alkoi 7.5.1995 (jolloin Cedest maksoi sakon) ja päättyi 27.7.2000 (jolloin vastaaja maksoi sakon takaisin).

Kantaja väittää nostamassaan kanteessa, että se on Cedestin oikeudenomistaja absorptiofuusion seurauksena. Kanteensa tueksi kantaja väittää, että sakon pääomalle maksettavien korkojen maksaminen merkitsee kumoamispäätöksen toimeenpanoa, joka vastaajan on toteutettava, vaikka se olisi tehnyt virhettä. Kantajan mukaan sen perusteella, ettei vastaaja tee tätä, se voi EY:n perustamissopimuksen 233 artiklan 2 kohdan nojalla nostaa EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan 2 kohdan mukaisen vahingonkorvauskanteen.

Intech EDM AG:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-87/03)**

(2003/C 112/75)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Intech EDM AG, Losone (Sveitsi), on nostanut 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja M. Karl.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 17.12.2002 tehdyn komission päätöksen (asia COMP/E-2/37.667, erikoisgrafiitti)
- toissijaisena vaihtoehtona kumoaa päätöksen 3 artiklan h kohdassa määrätyn sakon
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja myy isostaattisesti puristettua erikoisgrafiittia, mutta ei valmista sitä itse. Kantajan toiminta kauppiaina Euroopan erikoisgrafiittimarkkinoilla on seurausta yhteistyösopimuksesta yrityksen nimeltä Ibiden Co. Ltd. kanssa, joka on japanilainen isostaattisen erikoisgrafiitin valmistaja. Vastaaja syyttää kantajaa, Intech EDM BV:tä (kantajan aiempi tytäryhtiö) ja eri isostaattisen erikoisgrafiitin valmistajia siitä, että nämä ovat ottaneet osaa pitkäkestoiseen sopimukseen ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka ovat vaikuttaneet isostaattisen erikoisgrafiitin markkinoihin Euroopan yhteisössä ja Euroopan talousalueella. Vastaaja väittää kantajan olleen osallisena vuoden 1994 helmikuusta vuoden 1997 toukokuuhun Euroopan tasolla ja alueellisella tasolla.

Kanneperusteet ja perustelut ovat samat kuin asiassa T-74/03 (Intech EDM BV v. komissio).

Fédération des Industries Condimentaires de Francen ynnä muiden 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-90/03)

(2003/C 112/76)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Fédération des Industries Condimentaires de France, kotipaikka Pariisi, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels du Roquefort, kotipaikka Millau (Ranska), Comité Économique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne, kotipaikka St-Martin-des-Champs (Ranska) ja Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras, kotipaikka Pariisi, ovat nostaneet 6.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina toimivat asianajajat Michel-Jean Jacquot ja Olivier Prost.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission maksamaan kantajille (mukaan lukien niiden vahinkoa kärsineet jäsenet) korvauksena ajanjaksona 29.7.1999–9.7.2002 aiheutuneesta aineellisesta vahingosta Fédération des Industries Condimentaires de Francen osalta 9 805 251 euroa, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels du Roquefortin osalta 5 190 000 euroa, Comité Économique Agricole Régional Fruits et Légumes de BreTAGNEN osalta 33 451 860 euroa ja Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras'n osalta 4 925 000 euroa tai minkä tahansa muun sopivaksi katsotun tai täydennettävän määrän
- velvoittaa komission maksamaan kantajille (mukaan lukien niiden jäsenet) korvauksena ajanjaksona 29.7.1999–9.7.2002 aiheutuneesta aineettomasta vahingosta 200 000 euroa tai minkä tahansa muun sopivaksi katsotun tai täydennettävän määrän kunkin neljän kantaajan osalta
- velvoittaa komission maksamaan kantajille (mukaan lukien niiden vahinkoa kärsineet jäsenet) korvauksena 9.7.2002 tehdyn päätöksen johdosta (ja siihen asti, kun kantajien tuotteet poistettiin Yhdysvaltojen toimenpiteiltä) aiheutuneesta aineellisesta vahingosta Fédération des Industries Condimentaires de Francen osalta 3 268 417 euroa, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels du Roquefortin osalta 1 730 000 euroa, Comité Économique Agricole

Régional Fruits et Légumes de BreTAGNEN osalta 11 150 620 euroa ja Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras'n osalta 1 641 666 euroa tai minkä tahansa muun sopivaksi katsotun tai täydennettävän määrän

- velvoittaa komission maksamaan kantajille (mukaan lukien niiden jäsenet) korvauksena 9.7.2002 tehdyn päätöksen johdosta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta 200 000 euroa (niiden imagolle Yhdysvalloissa aiheutunut haitta) sekä 200 000 euroa (niiden uskottavuudelle aiheutunut haitta) tai minkä tahansa muun sopivaksi katsotun tai täydennettävän määrän kunkin neljän kantaajan osalta
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä olevan kanteen kohteena on sellaisen vahingon korvaaminen, jonka väitetään aiheutuneen komission niitä vastatoimenpiteitä koskevasta väitetystä toimimattomuudesta, jotka Yhdysvallat on toteuttanut WTO:n yhteydessä sen jälkeen, kun yhteisössä on annettu lainsäädäntöä, jossa kielletään tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden tuonti (1). Näitä toimenpiteitä on sovellettu valikoivasti. Yhdysvaltojen toimenpiteitä sovellettiin siten sinapin, roquefort-juuston, salottisipulin ja hanhenmaksan (nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat tuotteet) osalta kaikkiin jäsenvaltioihin Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta.

Komission toimimattomuus käy ilmi sen päätöksestä 2002/604/EY (2), jolla päätetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3286/94 tarkoitettujen Yhdysvaltojen ylläpitämien valmistetun sinapin tuontiin liittyvien kaupallisten käytäntöjen muodostamien kaupan esteiden tutkimusmenettelyt. Kantajat ovat nostaneet tätä päätöstä koskevan kumoamiskanteen (3).

Kantajat katsovat, että komission sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisedellytykset ovat täyttyneet:

- sen takia, ettei komissio ole toiminut Yhdysvaltojen toteutettua kyseessä olevat toimenpiteet. Ne vetoavat tältä osin EY 113 ja EY 211 artiklan rikkomiseen väittäen, että komissio on toimimattomuudellaan hiljaisesti hyväksynyt Yhdysvaltojen toimenpiteet ja saattanut siten kyseenalaiseksi itse yhteisen kauppapolitiikan logiikan.

- 9.7.2002 tehdyn päätöksen johdosta. Tältä osin kantajat viittaavat edellä mainitun asian T-317/02 yhteydessä esitettyihin oikeudellisiin perusteisiin ja perusteluihin.

(¹) Ks. erityisesti tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta 29 päivän huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

(²) EYVL L 195, 24.7.2002, s. 72.

(³) Asia T-317/02 (EYVL C 323, 21.12.2002, s. 37).

SGL Carbon AG:n 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-91/03)

(2003/C 112/77)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

SGL Carbon AG, Wiesbaden (Saksa), on nostanut 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat M. Klusmann ja P. Niggemann.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kantajaa koskevilta osin
- toissijaisena vaihtoehtona alentaa riidanalaisessa päätöksessä määrätyn sakon suuruutta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja valmistaa erilaisia grafiittituotteita, myös muun muassa ”erikoisgrafiittia”. Vastaaja syyttää kantajaa sekä muita isostaattisen erikoisgrafiitin valmistajia ja myyjiä siitä, että nämä ovat ottaneet osaa pitkäkestoiseen sopimukseen ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka ovat vaikuttaneet isostaattisen erikoisgrafiitin markkinoihin Euroopan yhteisössä ja Euroopan talousalueella. Väitetyt rikkomukset koskevat etupäässä ajanjaksoa vuoden 1993 heinäkuusta vuoden 1998 helmikuuhun. Lisäksi vastaaja syyttää kantajaa ja toista erikoisgrafiitin valmistajaa nimeltä UCAR siitä, että nämä muutoin

rikkoivat EY 81 artiklan 1 kohtaa, kun ne ajanjaksolla vuoden 1993 helmikuusta vuoden 1996 marraskuuhun ottivat osaa pitkäkestoisiin sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin säiepuristetun erikoisgrafiitin alalla. Riidanalaisessa päätöksessä vastaaja määräsi kantajalle 18,94 miljoonan euron suuruisen sakon isostaattisesti puristetun erikoisgrafiitin alalla ja 8,81 miljoonan euron suuruisen sakon säiepuristetun erikoisgrafiitin alalla.

Kantaja esittää seuraavat viisi kanneperustetta:

- Ne bis in idem -periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen: Kantajan mukaan vastaaja on rikkonut kahden seuraamuksen kieltoa vastaan, kun tämä on päätöksessään jättänyt huomiotta Pohjois-Amerikassa kartellin kansainväliselle osalle jo langetetun sakon ja kun tämä on ryhtynyt toiseen sakkomenettelyyn grafiittielektrodien alalla muun muassa kantajaa vastaan. Toissijaisesti kantaja väittää, että vaikka toinen seuraamus olisikin sallittu, vastaajan olisi sakkoa määrätessään tullut ottaa huomioon jo langetettu sakko.
- Luottamuksensuojan periaatteen ja kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: Kantajan mukaan vastaaja on päätöksessään arvioinut LCL:n ja kantajan osuutta tekoon yllättäen uudestaan ja siten vienyt kantajalta mahdollisuuden kannanottoon hallintomenettelyssä. Lisäksi vastaaja on määrännyt asialle käsittelijän, joka ei riittävästi ymmärrä saksaa, ja tämän vuoksi vastaaja ei ole ottanut täysipainoisesti huomioon kantajan asiassa esittämiä seikkoja.
- Olennaisten muotomääräysten rikkominen ja EY 253 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättäminen: Kantaja on asettanut päätöksensä perustaksi vääriä ja virheellisiä päivämääriä markkinoilla.
- Asetuksen N:o 17/62 15 artiklan 2 kohdan rikkominen sakon suuruuden virheellisen määrittämisen takia: Kantajan mukaan vastaaja on sakon suuruutta määrittäessään ottanut kielletyllä tavalla huomioon rikkomuksen vakavuuden, syyttänyt kantajaa väärin perustein osallistumisesta kartelliin, ylittänyt seuraamusten enimmäisrajat, jättänyt huomiotta kantajan maksukyvyyn ja väitteen, jonka mukaan pelotevaikutusta koskeva edellytys ei täyty, eikä ole antanut asianmukaista arvoa kantajan yhteistyöhalulle.

Kantaja pitää myös sakkoon liitettyjä korkoja lainvastaisina.

Luis Escobar Guerreron 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-92/03)

(2003/C 112/78)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Luis Escobar Guerrero (kotipaikka Luxemburg) on nostanut 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal ja Sébastien Orlandi, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen olla merkitsemättä kantajan nimeä palkkaluokkaan A 5 ylennettyjen virkamiesten luetteloon vuoden 2002 ylennyksiä toimeenpantaessa, mikä ilmenee 17.5.2002 ilmestyneestä hallinnollisia asioita koskevasta tiedotteesta nro 40-2002
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa perusteluvollisuuden laininlyöntiin. Hän vetoaa myös henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen, ylennysmahdollisuuksiin ja hyvään hallintotapaan.

Spyros Konidariksen 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-93/03)

(2003/C 112/79)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Spyros Konidaris, kotipaikka Overijse (Belgia), on nostanut 4.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, jolla hylättiin kantajan hakemus palkkaluokan A2 virkaan PO:n INFSO/A ("Viestintäpalvelut: politiikka ja lainsäädäntö") johtajaksi
- kumoaa komission 29.3.2002 tekemän päätöksen nimitää eräs muu hakija tähän virkaan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on komission virkamies, riitauttaa komission päätöksen, jolla hylättiin hänen hakemus PO:n INFSO/A "Viestintäpalvelut: politiikka ja lainsäädäntö" johtajan virkaan.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että

- perusteluvollisuutta on rikottu
- henkilöstösääntöjen 4 artiklaa, 7 artiklaa, 27 artiklan kolmatta kohtaa, 29 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 45 artiklaa on rikottu
- yhdenmukaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu
- komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen
- komission A1 ja A2 palkkaluokan virkojen täyttämistä koskevia käytäntösääntöjä on loukattu.

Kantaja väittää myös, että avointa virkaa koskeneessa ilmoituksessa mainitut ammatilliset vaatimukset ovat lainvastaisia sikäli, kuin niillä ei taata, että virka täytetään työtehtäviin nähden pätevimmällä, tehokkaimmalla ja kokonaisuutena arvioiden kyvykkäimmällä virkamiehellä.

Ferriere Nord S.p.A:n 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-94/03)

(2003/C 112/80)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Ferriere Nord S.p.A. on nostanut 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Wilma Viscardini, Gabriele Donà ja Elena Perricone.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ensisijaisesti kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla 17.12.2002 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen C(2000) 5087 lopullinen, joka annettiin tiedoksi 30.12.2002 ja jolla kantaja on EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamista koskevassa menettelyssä velvoitettu maksamaan 3 750 000 euron suuruinen sakko (COMP/37.956 – teräsbetonipalkit)
- toissijaisesti kumoaa osittain edellä mainitun päätöksen ja alentaa sakkoa
- joka tapauksessa velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio, jo riitautettu päätös. Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin tuossa asiassa. Kantaja väittää muun muassa, että puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska väitetiedoksiannossa ei ollut tutkittu yhteistoimintajärjestelyn vaikutusta yhteisön sisäiseen kauppaan, ja että kantajan tähän järjestelyyn osallistumisen kestoa sekä perushintoja ja "extra"-hintoja oli tuotannon ja/tai myynnin laajuuden ja rajoitusten osalta arvioitu virheellisesti.

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madridin ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio 8.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-95/03)

(2003/C 112/81)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio ovat 8.3.2003 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajat José María Jiménez Laiglesia ja Marta Delgado Echevarría.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 13.11.2002 tekemän päätöksen, jossa se päätti olla esittämättä vastaväitteitä kilpailun lisäämistä koskevista kiireellisistä toimista tavaroiden ja palvelujen markkinoilla annetun kuninkaan asetuksen 6/2000 ensimmäisestä siirtymäsäännöksestä
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän oikeudenkäynnin kantajat, jotka edustavat käytännössä kaikkia Espanjassa olemassa olevia huoltoasemia, riitauttavat sen, että komissio ei ole ryhtynyt toimiin sen johdosta, että tietyt hypermarketit on vapautettu tarpeesta hankkia hallinnollinen lupa rakentamiselle ja käyttötarkoitukselle asetettujen urbaanien rajojen muuttamiselle. Tämä muutos on sisällytetty Espanjan oikeusjärjestykseen kilpailun lisäämistä koskevista kiireellisistä toimista tavaroiden ja palvelujen markkinoilla 23 päivänä kesäkuuta 2000 annetun kuninkaan asetuksen 6/2000 ensimmäisellä siirtymäsäännöksellä. Tämän vapautuksen, jota kantajat pitävät tukena, päämääränä on ilmoitettu olevan näiden hypermarkettien tiloihin sisältyvien huoltoasemien perustamisen helpottaminen, joka myötävaikuttaa kilpailun lisäämiseen ainakin öljytuotteiden vähittäismarkkinoilla Espanjassa.

Kanteen kohteena olevassa päätöksessä esitetään, että toimi, josta on kanneltu, ei merkitse valtion tukea, koska se ei merkitse julkisten varojen siirtoa.

Kantajat vetoavat vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Päätös merkitsee edunsaajien omaisuuden välitöntä ja vastikkeetonta lisääntymistä, sillä sen maa-alueen, jolla hypermarketit sijaitsevat, poikkeuksellisella uudelleenluokittelulla vältetään ne kustannukset, kulut ja hallintotoimet, joista normaaleissa olosuhteissa on vastattava, jotta voidaan avata huoltoasema, ja se merkitsee myös sitä, että valtio luopuu kantamasta niitä rahamääräisiä tai rahassa arvioitavissa olevia vastikkeita, joita normaalisti kannetaan.

- Komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen suorittaessaan osittaisen ja virheellisen kaupunkisuunnittelua koskevan kansallisen lainsäädännön analyysin, minkä perusteella päätös on virheellinen siltä osin kuin kyse on julkisten varojen siirrosta ja vastaavasti perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan tulkinnasta.

- Ilmeinen arviointivirhe yhteisön sen oikeuskäytännön ja lainsäädännön osalta, joka koskee perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyä edellytystä, jonka mukaan tuen on oltava valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä. Tältä osin väitetään, että minkään yhteisön oikeuskäytännössä tai valtioneukia koskevassa lainsäädännössä esitetyn perusteella ei voida tulla siihen johtopäätökseen, että on tarpeen, että varat, joita kansalliset viranomaiset luopuvat kantamasta, on varsinaisesti kirjattu valtion talousarvioon.
- Hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen, koska komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä tarkasteltavaa toimea kohtaan eikä aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä virallista tutkimusta.

Kantajat vetoavat myös perusteluvollisuuden loukkaamiseen.

Manel Gamós Graun 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-96/03)

(2003/C 112/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Manel Gamós Grau, kotipaikka Bryssel, on nostanut 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa OLAF:n 17.5.2002 tekemän päätöksen, jolla se siirsi yhden tutkijoista pois viraston IRELA:an kohdistuvasta tutkimuksesta, siltä osin kuin päätöksessä jätettiin sellaisinaan voimaan ne tutkimustoimet ja tutkimuksen suorittamiseen liittyvät päätökset, joita kyseinen tutkija oli ehdottanut tai jotka hän oli tehnyt itse tai yhdessä muiden kanssa, ilman, että niitä olisi tarkasteltu uudelleen tai että ne olisi kumottu tai että olisi määrätty uusia tutkintatoimia
- kumoaa OLAF:n 29.11.2002 tekemän päätöksen, jolla implisiittisesti hylättiin kantajan 29.7.2002 päivätty hallinnollinen valitus, jonka kohteena oli 17.5.2002 tehty päätös

- velvoittaa komission maksamaan kantajalle henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi kohtuulliset 10 000 euroa
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle hänen uralleen aiheutuneen vahingon summalla, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi yksi euro
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle ne kulut, joita hänelle aiheutui puolustautumisestaan tutkimuksen aikana sekä hallinnollisesta valituksestaan, jonka kohteena oli 17.5.2002 tehty päätös
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on vastaajan palveluksessa oleva virkamies. Vuosina 1993–1997 hän avusti esimiästään, joka on IRELA:n (Euroopan ja Latinalaisen Amerikan suhteita edistävä instituutti) täytäntöönpanokomitean jäsen. Kun Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) aloitti IRELA:a koskevan sisäisen tutkimuksen, kantajalle ilmoitettiin, että oli mahdollista, että myös hän olisi osallisena rahoitukseen liittyvissä sääntöjenvastaisuuksissa. Kantaja pyysi OLAF:n johtajaa selvittämään, oliko eräs tutkija eturistiriitatilanteessa, ja jos oli, ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin tutkimuksen puolueettomuuden varmistamiseksi. OLAF:n johtaja päätti kanteen kohteena olevassa päätöksessään siirtää kyseisen tutkijan pois tutkimuksesta, mutta hän jätti kuitenkin sellaisinaan voimaan ne tutkimustoimet ja tutkimuksen suorittamiseen liittyvät päätökset, joita kyseinen tutkija oli ehdottanut tai jotka hän oli tehnyt itse tai yhdessä muiden kanssa.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää neljä kanneperustetta:

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 25 artiklan toista kohtaa on rikottu, koska kanteen kohteena olevaa päätöstä ei ole annettu kantajalle tiedoksi eikä sitä ole perusteltu riittävästi
- velvollisuutta esittää näyttöä siitä, että tutkimus on sääntöjenmukainen, on loukattu
- kyseessä on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin kanteen kohteena olevan päätöksen perusteena näyttää olevan se, että asianomainen tutkija ei ole osallistunut kyseisen asian valvontaan tai sen hoitamiseen
- tutkimuksia koskevia kohtuus- ja puolueettomuusperiaatteita on loukattu.

Ferriera Valsabbia S.p.A:n ja Valsabbia Investimenti S.p.A:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-97/03)

(2003/C 112/83)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Ferriera Valsabbia S.p.A. ja Valsabbia Investimenti S.p.A. ovat nostaneet 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Denis Fosselard, Piero Fattori ja Gennaro d'Andria.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajia
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan kantajien osallistuneen rikkomiseen ennen 13.2.1996
- kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajia
- toissijaisesti muuttaa päätöksen 2 artiklaa kumoamalla tai huomattavasti pienentämällä kantajille määrättyä sakkoa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio (1), jo riitautettu päätös. Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin tuossa asiassa.

(1) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Alfa Acciai S.p.A:n 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-98/03)

(2003/C 112/84)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alfa Acciai S.p.A. on nostanut 5.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Denis Fosselard, Piero Fattori ja Gennaro d'Andria.

Kantajaa vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan kantajan osallistuneen rikkomiseen ennen 13.2.1996
- kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti muuttaa päätöksen 2 artiklaa kumoamalla tai huomattavasti pienentämällä kantajalle määrättyä sakkoa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio (1), jo riitautettu päätös. Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin tuossa asiassa.

(1) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

**Maison de l'Europe Avignon-Méditerranéen 14.3.2003
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-100/03)

(2003/C 112/85)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée, kotipaikka Avignon (Ranska), on nostanut 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja François Martineau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 24.1.2003 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen, jolla purettiin Eurooppa-tiedotuspisteen perustamisesta 13.10.2000 tehty sopimus;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajana oleva yhdistys on kantajana myös asiassa T-43/03, Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée⁽¹⁾. Käsiteltävänä olevassa asiassa kanne koskee sitä, että komissio purki kantajan kanssa tehdyn sopimuksen Eurooppa-tiedotuspisteen perustamisesta.

Kyseisen sopimuksen riidanalainen purkaminen perustui sekä komission väitettyyn ”luottamuspulaan” kantajaa kohtaan että tiettyihin uuden talousohjesäännön määräyksiin.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Asiassa on tehty oikeudellinen virhe, koska riidanalaisen toimen perustelut eivät olleet riittävät, jotta sen antamista olisi voitu perustella niillä sovellettavien säännösten valossa. Kyseisessä sopimuksessa, sen Eurooppa-tiedotuspisteiden perussääntöä koskevassa liitteessä tai uudessa talousohjesäännössä ei missään määrätä Eurooppa-tiedotuspisteen perustamista koskevan sopimuksen purkamisesta tilantessa, jossa komissio on menettänyt luottamuksensa toiseen sopimusosapuoleen nähden.

- Komissio on heikentänyt MEAM:n asemaa, kun se on kannustanut kehittämään toimintaa ja maksanut sille myöntämänsä määrät huomattavalla (puolentoista vuoden) viiveellä. Vastaja pyrki tekemällä päätöksen välttämään keskustelua, joka olisi epäilemättä osoittanut sen olevan osaltaan vastuussa väitetyistä MEAM:n virheistä ja joka olisi ollut tarpeen ennen Eurooppa-tiedotuspisteen toiminnan lakkauttamispäätöstä.

Kantaja vetoaa myös perusteluvollisuuden laiminlyömiseen.

(¹) Ei vielä julkaistu.

Konkurssissa olevan Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS:n 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-102/03)

(2003/C 112/86)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Konkurssissa oleva Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia – CIS on nostanut 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Andrea Scuderi ja Giorgia Motta.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne koskee 16.2.1993 tehdyllä komission päätöksellä K(93)256/4 yleiskattavan tuen muodossa ”Centro

Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia” -nimisen keskuksen toimintaa varten myönnetyn Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tuen, joka kuului yhteisön rakenteellisia tukitoimenpiteitä – tavoite 1 – Sisilian alue, koskevaan yhteisön tukikehykseen, peruuttamisesta 15.11.2002 tehdyn komission päätöksen K(2002) 4155 kumoamista, ja komission tämän tuen perusteella jo suorittaman ennakon takaisin perimistä.

Kantaja toteaa vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88⁽¹⁾ 24 artiklan rikkominen, siltä osin kuin CIS ei ole esillä olevassa asiassa tahallisesti jättänyt toteuttamatta hanketta, jolle oli myönnetty tukea, vaan se ei vain ole voinut toteuttaa hanketta itsestään riippumattomasta syystä, vaan tämä johtui täysin Sisilian aluehallinnosta, joka on viivästynyt vastaajan ja CIS:n välisen sopimuksen laatimisessa;
- kyseisen sopimuksen 14 artiklan rikkominen, koska komission olisi pitänyt suostua korvaamaan aiheutuneet menot, erityisesti kun otetaan huomioon, että esillä olevassa asiassa välikäsi ei ole voinut toteuttaa suunniteltuja toimintoja siitä itsestään riippumattomista syistä.

Kantaja vetoaa lisäksi ylivoimaista estettä koskevan periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1.

Triantafyllia Dionyssopouloun 17.3.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-105/03)

(2003/C 112/87)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Triantafyllia Dionyssopoulou, kotipaikka Bryssel, on nostanut 17.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja François Renard.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Dionyssopoulouta koskevan 20.12.2002 päivätyn lopullisen arviointikertomuksen
- velvoittaa neuvoston maksamaan vahingonkorvauksena 8 000 euroa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä olevan asian kantaja vastustaa arviointeja, jotka sisältyvät häntä koskevaan lopulliseen arviointikertomukseen, joka on laadittu ajanjaksolta 1.7.1999–30.6.2001.

Kantaja vetoaa tältä osin arviointiohjeen virheelliseen soveltamiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen. Tämä virheellinen soveltaminen ja ilmeinen arviointivirhe käyvät ilmi erityisesti kantajaa vastaan esitetystä implisiittisestä arvostelusta, kun hän ei ole lääketieteellisestä syystä voinut täysin osallistua kaikkiin yksikön tehtäviin.

Hans Mc Auleyn 14.3.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-106/03)

(2003/C 112/88)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hans Mc Auley, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia), on nostanut 14.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen, jolla vahvistettiin kantajaa koskeva lopullinen arviointikertomus ajalta 1.7.1999–30.6.2001
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen perusteeseen:

- Salassapitovelvollisuuden noudattamatta jättäminen, hyvän hallintotavan periaatteen sekä riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevien periaatteiden loukkaaminen. Riidanalaisen arviointikertomuksen on väitetysti laatinut yksikön johtaja, jonka nimityksen kantaja on riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kantaja väittää, että tässä tilanteessa kyseisen arvioijan olisi pitänyt jättää arviointi muiden tehtäväksi.
- Perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja henkilöstösääntöjen 26 artiklan rikkominen sekä ilmeinen arviointivirhe. Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että riidanalainen kertomus vahvistettiin sellaisten nimettömien henkilöiden antaminen lausuntojen perusteella, jotka eivät ole allekirjoittaneet kyseistä kertomusta, että arvioijat eivät ole kuulleet kantajan ehdottamia henkilöitä ja että toinen arvioija ei ole antanut mitään selitystä siihen,

minkä vuoksi kertomuksesta on poistettu ensimmäisen arvioijan tekemät kantajaa puoltavat arvioinnit.

Asian T-100/99 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 112/89)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-
men toisen jaoston puheenjohtajan 25.2.2003 antamalla mää-
räyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteris-
tä on poistettu asia T-100/99, Campina Melkunie B.V. vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 246, 28.8.1999.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 112/90)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 101, 26.4.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 83, 5.4.2003

EUVL C 70, 22.3.2003

EUVL C 55, 8.3.2003

EUVL C 44, 22.2.2003

EUVL C 31, 8.2.2003

EYVL C 19, 25.1.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
